UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alberta, Canada
Phone: 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $4.00
Окреме число: 10 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

1867 1967

9
ЛИСТОПАДА 1967
Число
No. 45
тижневик "УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
Рік XXXIX Vol. XXXIX
NOVEMBER 9, 1967.

АЙЗЕНГАВЕР СТУРБОВАНИЙ — колишній президент Злучених Держав Айзенгавер затривожений хвилею студентських демонстрацій. "Не можу уявити собі якогось лояльного американця, щоб не був стурбований цими подіями" — сказав Айзенгавер.

Ген. губернатор Миченер в Алберті

Генеральний губернатор Роланд Миченер провів чотири дні в' центральній Алберті, відвідавши місце свого народження в Лакомб, а в Ред Дір, де ходив до школи, відкрив Сентеніяльну Бібліотеку. На арені вітало його 4,000 шкільної дітвори.

—o—

Новий тип злочинців

ЖИЛЕТКИ, ШПИЛЬКИ, ГАЛКИ НА МІЛЬ ДЛЯ ДІТЕЙ НА 'ГАЛОВІН'

Злочинні люди в Едмонтоні, Калгарі, Торонті, Лондоні, Оттаві — і може інших містах — обдарили дітей на "галовін" яблуками й чоколядами, в яких знайдено жилетки до голення (цілі й кусники), шпильки й отруйні галки на міль.

В Едмонтоні лише одна дитина зранила себе жилеткою, але жилеток в яблуках і чоколядах знайдено немало. Дев'ятилітній Кевін Лагінскі з'їв майже ціле яблуко, заки знайшов жилетку. В одній школі відібрано від дітей дев'ять яблук з жилетками.

В Торонті поліція ходила по школах у східній частині міста, а вулицями троки остерігали батьків голосниками, щоб переглянули усе, що їх діти принесли додому. Двоє дітей поранили себе жилетками, хлопець як вкусив яблуко, а дівчина поранила пальці.

В Оттаві остерегли батьків після того, як кількоро дітей поранило себе жилетками в яблуках.

В Лондоні, Онт., поліція занотувала більше як 20 випадків, включно з галками на міль, покритими чоколядою, і шпильками. Поліція має запідозрену одну особу.

Преса подала кілька подібних випадків в Америці.

ВИЩИЙ ПРИБУТКОВИЙ ПОДАТОК

В Оттаві є загальне переконання, що буде підвищеий прибутковий податок.

Міністер фінансів Шарп повідомив парлямент, що можна сподіватись додаткового бюджету в грудні, хоч рішення в цій справі ще не запало. Додатковий бюджет це — певна підвишка прибуткового податку.

Шарп сказав, що він зустрінеться з провінційними фінансовими міністрами 16 і 17 листопада. Щоб з ними обдумати "енергійну акцію", значить обмежити витрати всіх урядів і не запозичуватися.

Саскачеванський прем'єр Тетчер проголосив, що він почав кампанію ощадности, щоб зменшити провінційні видатки. Ця оповістка появилася після повороту Тетчера з Оттави, куди він їздив переконувати федеральний уряд, щоб зменшив свої видатки.

"Цілий економічний образ Канади є критичний", сказав прем'єр. "Якщо федеральний уряд і провінції не знижать своїх витрат, Канада опиниться серед великої рецесії, або перед новою девальвацією доляра".

Нема іншого вибору, якщо не допише кампанія ощадности. Тоді прийде певно підвишка податків, сказав Тетчер.

—o—

Спільний вишкіл совєтського і французького війська

Західні держави стурбовані вісткою, що совєтське військо вишколюється разом з французьким військом у Франції. Це військова вимінна програма між Францією і СССР.

Англійський часопис "Сондей Телеграф", який перший подав цю вістку, каже, що Росія зробила секретні пропозиції також Канаді і Бельгії для обопільного мілітарного контакту, подібно як з Францією. Всі три західні держави є членами західного оборонного пакту (НАТО). Часопис каже, що Канада відкинула запрошення для генерала В. Алларда, шефа канадського генерального штабу — відвідати Москву.

(В Оттаві міністерство оборони сказало, що воно нічого не знає про запрошення ген. Алларда).

Редактор Сондей Телеграф каже в письмі з Брюсселі, що 14 держав НАТО вважають Францію непевною для безпеки заходу і дуже сумнівно, чи вона пішла би з заходом проти СССР на випадок комуністичного нападу.

Часопис пише, що Франція і СССР обговорюють справу спільних нарад генеральних штабів і навіть обмін штабовими офіцерами.

Франція минулого року заявила, що вона не має більше ніяких мілітарних зобов'язань супроти НАТО, однак залишилася членом Атлантичного альянсу, щоб мати політичні впливи й вертіти з середини.

В канадськім парляменті консервативний посол Доглес Гаркнес оспорював обопільний оборонний договір Канади з Францією, коли Францію вважають риском для оборони заходу, і коли Франція і Росія обговорюють між собою плян спільного вишколу мілітарних сил.

—o—

Рух за приверненням смертної кари в Англії

Британський парлямент скасував смертну кару в 1956 р., однак палата лордів спротивилася і в 1957 схвалено компромісовий закон, який залишив смертну кару в кількох випадках. Через те постало замішання й неймовірні аномалії. Наприклад, карний закон карав на смерть злочинця, що застрілив когось з наміром убити, але не карав на смерть, коли злочинець отруїв когось або втопив. Якийсь чоловік міг знасилувати жінку й убити її, і він не був винуватий смертної кари — якщо в додатку не украв її ручної торби.

Два роки тому скасовано зовсім смертну кару, за всі злочини. З того часу число убивств різного роду зросло неймовірно високо. Тепер в Англії постав сильний рух, щоб привернути смертну кару. Петиції до уряду за приверненням смертної кари напливають кожного тижня з 5,000 підписів і скоро дійдуть до 500.000.

Урожай пшениці менший 28 проц.

Кінцевий підрахунок Доміяльного статистичного бюра подав сьогорічний урожай пшениці на 592,900,-000 бушлів, що є 28% менше як минулого року, коли зібрали з піль 827,300,000 бушлів.

Пересічний збір з акра цього року був 19.7 бушлів; в 1966 р. був 27.9 бушлів з акра, а 10-літній пересічний збір 20.2 бушлів.

—o—

132 жертви залізничої катастрофи в Англії

Підміський кур'єрський поїзд в Лондоні, їдучи з великою швидкістю, вискочив з шин і 10 вагонів розторощилися або згоріли. В катастрофі згинули 32 особи і понад 100 було поранено. Багато з тих, що згинули, були діти, які верталися додому в Лондоні з прогульки під кінець тижня.

—o—

Брит. субмарина застрягла в болоті

Британська военна фльота знайшлася в немилій ситуації. В Барров-ін-Фирнес спустили на воду новозбудовану атомову субмарину і сильна морська струя з відпливом моря занесла субмарину на мілке місце, де вона застрягла в болоті. Не помогли три буксирні судна, які запрягли, щоб витягнули субмарину з болота. Прийшлось чекати нового великого допливу моря, щоб субмарина могла виплисти на чисту воду.

Будова субмарини коштувала 150 мільйонів долярів.

—o—

Доповняльні вибори не змінили стану

В понеділок 6 листопада відбулися доповняльні вибори в трьох федеральних округах. Консервативна партія зберегла два мандати, ліберали один.

Консервативний провідник Роберт Стенфілд легко виграв в Новій Скошії, а редактор Д. Кестон виграв для консерватистів в алберт ській окрузі Джеспер-Едсон. Він дістав 5,413 голосів, лібера Е. Сулятицький 3,181, новий демократ 1,437.

В парляменті тепер є: лібералів 132, консерватистів 95, нових демократів 22, кредитистів 8, соціал кредитовців 4, незалежні 3, і дві вакансії.

—o—

Папа перейшов операцію щасливо

Приходить швидко до здоров'я

Папа Павло VI мав у суботу операцію для усунення передміхурової залози. У Ватикані заступник державного секретаря Джованні Бенелі оповістив, що операція була успішна.

Це була перша більша операція папи від часу Пія II, якому зробили операцію на нозі в 1503 р.

Операцію зробив голосний італійський хірург Петро Валдоні, 67 років, з групою підчинених йому лікарів.

Ватиканські кола сказали, що Папа вислухав Службу Божу, яку відправили в його апартаменті, після чого відвезли його до операційної залі у ватиканській палаті. Римляни поставали рано і в церквах молилися за успішне переведення операції.

Нормально, повернення до здоров'я після операції залози вимагає 10 до 15 днів лежати в ліжку, а опісля два до три тижні цілковитого відпочинку.

Хірургія для усунення залози є нелегка, однак медична статистика виказує, що 96 проц. таких операцій проходять успішно. Великою небезпекою в такій операції, зокрема у старших пацієнтів, є кровотік і коли серце перестане бити.

Москва вшановує 50-річчя большевицької революції і влади

В Москві відбуваються гучні церемонії для вшанування 50-ліття большевицької революції і совєтської влади. Большевики, під проводом Леніна, захопили владу в Ленінграді (тоді Петрограді) 7 листопада 1917 р.

"Святкування", що тривають п'ять днів, почалися сесією совєтських лідерів у кремлівській Палаті Конгресів. Відкриваючи ювілейні збори, провідник комуністичної партії Леонід Брежнєв виголосив промову, в якій напав на Китай, мовляв, він перешкоджає в'єтнамським комуністам в їх боротьбі проти "злочинної агресії" Злучених Держав. Він сказав, що СССР зобов'язався помагати Північному В'єтнамові, поки американські збройні сили не вийдуть з В'єтнаму. Брежнєв напав також на китайських комуністичних провідників. В тому місці китайські дипломати вийшли остентаційно з залі.

Промова Брежнєва була войовнича. Він сказав, що совєтська армія має найліпшу зброю і "в війні з кожним агресором Совєтський Союз вийде переможцем". Брежнєв закликав до світової комуністичної конференції, проекту, якому противні кілька комуністичних держав, яких лідери були на залі й слухали промови Брежнєва.

Найбільша парада відбулася 7 листопада, коли через Червону площу перейшли походом тисячі совєтського війська. Перший раз везли в параді п'ять нових ракет різної величини й різного призначення.

З Москви ювілейні "святкування" покотилися по цілій совєтській імперії.

—o—

Росія може пустити в орбіту атомні бомби

Росія розвинула й випробувала систему, щоб пустити водневі бомби в орбіту навколо землі і над Злученими Державами — сказав секретар оборони Роберт Мекнемера. Сказав, що ця система може бути готова для воєнних операцій на другий рік.

Мекнемера сказав, що Злучені Держави почали працювати над протизаходами більш як три роки тому. Однак американська система буде в формі попередження — не у виді зістрілення водневої бомби, яку скинено з орбіти.

Американською головною відстрашуючою силою, яка, навіть коли заатакована, залишаться атомні ракети, що можуть знищити СССР.

Мекнемера, на швидко скликаній пресовій конференції, назвав новий совєтський винахід системою бомбардування з орбіти, скорочено ФОБС. Ця система, що має протидіяти не безпеці для американських стратегічних ракет, не представляє більшої загрози для американських міжконтинентальних балістичних ракет, бо вони заховані в землі дуже глибоко. ФОБС не мають доволі великих атомних головок і бракує їм докладности. Однак вони можуть бути небезпечні для летунських баз.

Злучені Держави досліджували можливості власної подібної системи, однак рішили не розвинути її, бо американські міжконтинентальні балістичні ракети можуть зробити цю саму роботу докладніше.

Совєтські ФОБС можна пустити в хід як сателітів (спутніків) і вони можуть летіти так низько над землею як 100 миль. В якомусь місці вони випускають на землю атомну бомбу, яка може вдарити якусь ціль в Америці за три хвилини. Звичайні совєтські ракети треба вистрілити 800 миль понад землю і вони дають 30 хвилин часу на повідомлення, що є в дорозі.

19 ПОРАНЕНИХ У ЗАВОРУШЕННЯХ НЕГРІВ — Власник крамниці в американськім місті Винстон-Салем дивиться на місце, де ще вчора він продавав товар. Розбещена негритянська товпа знищила або спалила кільканадцять будинків. Поліція привернула спокій, але в заворушеннях було 19 убитих і 46 поранених осіб.

МУНІЦИПАЛИ ЗА ЗМІНОЮ ПОДАТКУ НА ОСВІТУ

Канадські муніципали хочуть, щоб уряди перестали фінансувати освіту в школах податками від нерухомого майна.

Канадська Федерація мейорів і муніципалів приготовила в цій справі бріф, який президент федерації, едмонтонський мейор Данцер, вручив у понеділок прем'єрові Пірсонові в Оттаві. В бріфі сказано, що канадські муніципальні ради однозгідні в тому, що "податок від нерухомого майна не є відповідним податковим джерелом для фінансування освіти". Бріф пропонує, щоб уряд продумав інше джерело податку на освіту. Він може звертати провінціям частину прибуткового податку, з якого вони фінансували б школи.

—o—

ПІВДЕННИЙ В'ЄТНАМ ПРОПОНУЄ МИР

Нововибраний президент Південного В'єтнаму Ван Тію склав присягу на уряд і в інавгураційній промові запропонував прямі мирові переговори з президентом Північного В'єтнаму Го Чі Мінг.

Президент Тію закликав Північний В'єтнам з'ясувати виразно умови миру. Зажадав, щоб Ганой забрав своє військо з Південного В'єтнаму і вплинув на В'єт Конг, щоб припинив підривну акцію і терор.

—o—

ФЛУОРИДАЦІЯ ВОДИ ОДНИМ ГОЛОСОМ БІЛЬШОСТИ

В Норт Бетелфорд, Саскачевані, голосували над флуоридацією питної води, і 1,403 голоси заявилися за флуоридацією, а 1,402 проти флуоридації. Мейор міста Дж. Мачер сказав, що це було рішення більшости, навіть якщо різницю становить один голос.

Противники флуоридації твердили, що в їх воді без того є подостатком флуориду. Можливо, що противники флуоридації зажадають перевести повторний підрахунок голосів.

—o—

АРАБИ МІЖ СОБОЮ

В Аден (над Червоним морем) вибух лютий бій між двома націоналістичними групами, в якому було 70 убитих і понад 200 поранених. 10,000-на федеральна армія була заслаба, щоби спинити бій.

Британська колонія Аден буде включена з 16 арабськими князівствами, тепер під британським протекторатом, у Південно-Арабську Федерацію, коли Британія вийде з тої території під кінець цього року. Дві арабські націоналістичні групи вже тепер борються за владу в майбутній федеративній державі.

Короткі вісті

• **В Алберті** і Саскачевані увійшли в силу від 1 листопада закони, що зобов'язують фірми подати клієнтові кошт кредиту (річну відсоткову ставку, не місячну), подавати докладні інші кошти кредиту і, між іншим, усунути дрібний друк в контрактах, і натомість всі точки угод друкувати більшим письмом (не меншим як 10 пойнтс).

• **Державний секретар** п-і Лямарш обіцяла перевести чистку на верхах СіБіСі. Як одну з причин тієї чистки подала розтратність грошей податковців. Відомо також що в французькій частині СіБіСі загніздилися французькі сепаратисти.

• **Манітоба** продала алькогольних напитків в році, по кінець березня, на суму $70,-721,361, або 8.7% більше як минулого року.

• **Продуценти** індиків в Канаді налякалися, що надпродукція індиків у Злучених Державах може пошкодити їм, бо треба сподіватися, що ЗДА будуть вивозити свої індики до Канади. Канадські продуценти звернулися до Оттави за допомогою.

• **В медичних** лябораторіях Коннавт в Торонті винайшли вакцину проти скаженини, якою можна наперед защепити, щоб зробити тіло відпорним на цю недугу.

• **Канадські** лябораторії припинили виріб вакцини Сабіна проти поліо, яку береться устами. Американський уряд остеріг, що зелені африканські мавпи, яких уживають для виробу вакцини, мають невідому заразливу недугу. В Німеччині померло семеро дітей.

• **Канадський** батальйон, що стоїть на Кипрі для вдержання миру між греками і турками, і підчинений Об'єднаним Націям, залишиться там в новому 1968 році — сказав мін. закордонних справ Мартін. Заносилося, що військо буде відкликане додому.

• **Манітобських** 340 великих продуцентів бараболі відкинули — чотирма голосами більшости — плян створити продавчу раду (маркетінг борд), під контролею продуцентів.

• **Канадські Національні Залізниці** (CHP) звільнили з праці 500 робітників в сіенарських прерійних центрах як частину програми щадження. З того, 250 робітників звільнено у Вініпеґу.

• **Чехословаччина** подарувала свій павільйон на світовій виставці Експо '67 в Монтреалі для провінції Нюфаундленд.

• **Совєтська** амбасада в Бонн заперечила чутку, що вона згодиться випустити на волю Рудольфа Гесса, заступника Гітлера, що сидить у тюрмі під Берліном від 1941 р. Він єдиний з нацистів, що там залишився, інших випустили на волю.

• **Судово-лікарська** комісія в Аркейдія (ЗДА) поставила в стан обвинувачення негра Джеймса Ричардсона та "інші невідомі особи" за отроєння на смерть своїх семеро дітей. Преса писала, що цього страшного злочину батько допустився разом з жінкою, матір'ю дітей.

• **У В'єтнамі** американське і південнов'єтнамське військо вбило в бою 72 милі на північ від Сайгону 1000 комуністів. Це був один з найкривавіших боїв.

• **Йорданський** король Гусейн, який нещодавно вернувся з поїздки до Москви, де просив допомоги проти Ізраїлю, виїхав до Вашінгтону, щоб просити през. Джансона відновити висилку зброї для його розбитої армії, як також просити політичної підтримки для арабської сторони проти Ізраїлю.

МИШІ ЗНИЩИЛИ ВРОЖАЙ В ЮГОСЛАВІЇ

Ненажерлива жовта миш з'їла в Югославії на полі 200 миль кукурудзи, жита, пшениці, фасолі й бараболі, хлібороби були люті, однак безборонні. Миші знищили велику полать врожайного грунту, від Сараєва до Прібой, 98,674 квадратних миль. Вдобавку, від заразливої недуги, яку миші принесли, померло коло 300 людей. Інші недуги рознесли комахи, що сідали на миші.

До цього часу не винайшли успішного способу, щоб винищити миші. Мишам пособляла суха погода.

—o—

ЩО ЗРОБИЛА МРЯКА

Густа мряка на чотиролінійній дорозі 12 миль на захід від Торонта заподіяла масове накопичення 33 авт і 10 транспортових троків. Покликано 15 амбулянсів, які завезли 22 особи до шпиталю. Один свідок назвав дорогу "п'ятьмилевим боєвищем". Авта і троки позчіплювалися, поперевертались і всі були пошкоджені.

НАША УНІВЕРСИТЕТСЬКА МОЛОДЬ І ПОЛІТИКА

АТАНАС ФІҐОЛЬ МІЖ СТУДЕНТАМИ

Антін В. ІВАХНЮК

«Жидівська спільнота найкраще в світі поінформована, а українська — найслабше» заявив голова Виконавчого органу УНРади д-р Атанас Фіґоль у недавній доповіді на студентському форумі в залі «Гарт-Гавз» у Торонтськім університеті.

На запрошення Українського студентського клюбу (УСК) при університеті в Торонті д-р Фіґоль 18 жовтня говорив про сектор української політики — про інформацію. Хиба цього сектора — брак інформації в цілій нашій суспільності.

Від кібернетики...

Розвиваючи свою думку, доповідач вийшов із кібернетики. Вже сама її назва (грецьке слово «кібернетес» значить «стерничий») указує на її суть — кермувати, унапрямлювати. Кібернетика становить собою велику революцію у світі, як свого часу сила парової машини, а затого електрична енергія. Кібернетика виявила духові сили в людині, що їх ми досі мало, а то й зовсім не використовували. Вона виявила, що у світі існує тільки виміна інформації чи то технічно, біологічного, чи психологічного порядку.

Коли машина, скажімо, працює, то всі складові елементи передають одні одним інформацію — порушують. Коли водій авта крутить керівницею, то він дає автові інформацію, кудою йому повернутись. Значить, усе завершене являє собою виміну інформацій. Такою завершеною одиницею є наше тіло, що автоматично реагує на холод, на тепло тощо і відповідно до цього застосовується, тобто — є виміна інформацій.

Коли ми скидаємо всі елементи-частини якоїсь машинерії в мішок, то там є всі потрібні елементи для виміни інформації, але їм бракує упорядкованости. Щоб у ній наступила виміна інформацій, інакше — щоб вона справно діяла, треба поставити всі елементи на своє місце.

Звичайно, тут переказуємо, як ми, людина в цих справах необзнайомлена, зрозуміли з викладу д-ра Фіґоля про кібернетику. Треба підкреслити, що він у цьому питанні виявив повну фаховість. До речі, він закінчив три факультети: математично-природничий у Львові, економічний у Берліні та юридичний у Празі.

І в нашій спільноті, коли хочемо справно діяти, — говорив А. Фіґоль, — мусить бути виміна інформацій. Для цього потрібні найменше два елементи: той, хто інформує, і той, хто відбирає інформацію. Одначе тих елементів може бути дуже багато. Варто згадати, що Київ веде перед у теорії кібернетики, а США — у продукції компуторів.

На жаль, ми — українці не становимо завершеної цілости, коли мова про виміну інформацій і в політиці, і на громадському відтинку, і на церковному. Наші низи дуже добре зорганізовані, але що вище, то ця зорганізованість слабшає.

Доповідач коротенько розглянув усі три сектори. Громадський — зближається до свого завершення на Світовому конгресі вільних українців (СКВУ). Хоч конгрес слабо підготований, все таки треба, щоб він відбувся. Стан нашої Церкви — сумний. Патріярхія, і православна, і католицька, — це українська справа. У першій мірі вона залежить від нас і від нашої постави, а не від чужих. Покищо не видно завершення. Теж політичний сектор не завершений, бо поза УНРадою є ще ОУН ЗЧ («бандерівці»), які вже були в ній і їх приступлення — це тільки сама формальність. З самих початків стоять поза УНРадою гетьманці.

Голова Виконавчого органу вияснив питання УНРади та Державного центру, як перемника легітимного заступництва поневоленої України.

Заторкаючи проблему політики, він з'ясував питання: «партія - патрія» (батьківщина). У здоровій політиці ніколи партія не може висунутись перед патрію, тобто не ставить ніколи інтересів партії понад інтереси патрії-батьківщини.

У дискусії студенти вільно ставили різні питання чи висловлювали думки. Не одне їм «муляє», дещо не ясне. Проте молода ґенерація, вихована в демократичних умовинах, засвоїла собі добрі демократичні сторони: толерантність, спокій, самодисципліну, речевість і зв'язковість, чим загал старшого покоління ніяк не може похвалитись. Молодь думає своєю головою, що, зрештою, притаманне кожній молодій людині. І це не тільки природно, а й дуже корисно.

Студенти брали у сумнів, наприклад, леґітимність репрезентувати всіх тих (осіб і організацій), хто не мав і не має якогось стосунку до УНР, чи в дальшому, до УНРади (П. Ліщинський, Ю. Даревич). Наталка Скочиляс хотіла знати, чи СКВУ, як завершення, не буде в суперечності до УНРади, як теж цікавилась справою висилки листа до Ізраїлю. В. Сенчук, що являв собою вже третє покоління в Канаді, висунув проблему льояльности до України і до Канади. Його думка така, що культурний бік зв'язку з Україною не становить собою жодного застереження, але політичний — так. В час війни, наприклад, йому, як старшині канадської армії, природно стати на бік Канади, бо вона його батьківщина, а не Україна. Такі чи подібні питання були від інших (Я. Микитчук, В. Гетьманчук, Надя Зубик). Голова УСК-у Ігор Бардин поставив практичне запитання: чим і як студенти можуть допомагати українській справі, а в тому УНРаді?

...до нашої дійсности

Д-р Фіґоль, загально кажучи, дуже кмітливо відповідав. Щодо репрезентування, то це таке саме природне право, як право батька репрезентувати своїх дітей. Українці поза Україною повинні мати подібний до неї стосунок, як мають жиди до Ізраїлю. Київ повинен бути нам Єрусалимом. Це — ідейна пов'язаність з Україною. Саме слово «патрія-батьківщина» вказує нам, де вона. Для нас вона — це Україна, звідки наші батьки прийшли. Проте цей наш ідейний стосунок до України цілком не нарушує льояльности українських канадців, ні їх громадянського стосунку до Канади.

Як студенти можуть помагати українській справі? Це насамперед гуртувались у такі клюби, як оцей студентський. Брати участь у діяльності, цікавитись українською проблематикою. Він просив, щоб студенти підтримували зв'язок з УНРадою, яка охочим слатиме свого бюлетеня. Висловлювати свої думки, критичні завваження, обмінюватись інформаціями тощо. Це все дуже потрібне та важливе для правильної праці — дії.

Були в голови Виконавчого органу й деякі сумнівної вартости пропозиції студентам, що впливали, либонь, з незадовільної зорієнтованости в нашому житті в Канаді. Він, для прикладу, закликав, якщо хтось, річ ясна, до цього має охоту та зацікавлення, вступати до партій УНРади, чи творити свого роду студентську УНРаду, де б обмірковували та продискутовували різні проблеми.

Здається нам, навряд чи когось, і поготів з молодшого покоління, можна б затягти в ці еміґраційні партії. Тим то слушною була заввага Даревича, мовляв, ви нас вербуєте в партію, а дасте приклад жидів та їх Єрусалиму.

Ми переконані, що молоде покоління зробить більше добра, коли піде (звичайно хто до цього має охоту т.: хист) у канадські партії і там служитиме також і українському народові. Добрим прикладом у нас правлять англійці та французи зі своїми тісними зв'язками з Англією чи Францією. Особистим добрим прикладом може бути пок. президент США Кенеді, якому дружина дала привезти до катафальку почесну сторожу з Ірляндії. Це прорéчисто вказує на його стосунок до Ірляндії.

Треба підкреслити дуже правильний крок д-ра Фіґоля підійти до молоді. Він має дані зацікавити її та знайти з нею спільну мову. УСК у Торонті запрошує його на свій форум кожночасно, коли йому доведеться бути в Торонті. Це добрий знак, і не треба занедбувати нагоди.

Ми знову спостерігали, як і чим студентська молодь дише, як працює та що плянує. Треба її в цьому щиро вітати, підтримувати і більше цікавитись її працею, поготів що вона запрошує старше громадянство до себе. Незабаром(у листопаді) йтиме у них дискусія про політику, в тому й українську, то «прийдіть нас послухати».

На жаль, старшого громадянства було обмаль, а студентів — повнісінька заля. Тож не нарікаймо на молодь.

—o—

ЛІВИЦЬКИЙ І ФІҐОЛЬ В ОТТАВІ

Президент УНР Микола Лівицький і голова ВО УНРади Атанас Фіґоль були в Оттаві і склали візити прем'єрові Л. Б. Пірсонові, кол. прем'єрові Діфенбейкерові та міністрові закордонних справ Полеві Мартенові.

УМЕР ДОСЛІДНИК ВІЗАНТ. МУЗИКИ

У гроттаферратському манастирі поблизу Риму вмер о. Лоренцо Тардо, 80 років, дослідник візантійської музики. Він був василіянином грецького обряду.

МОТРЯ

Історична повість (25)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Але як збудився рано і побачив ясне сонце у вікнах та почув веселе іржання коней і жваву розмову своїх людей, як погадав собі, що нині лист гетьмана віддасть і може, може й Мотрю побачить, то й про дідову ворожбу забув. «Нехай іде з димом та з чадом на болота, на очерета, на сухий ліс, звідки його лихий приніс!»

Поснідавши та розплатившися з шинкаркою і розпрощавшися з її гарними доньками, сів на коня.

Випровадили його аж на вулицю і показали коротшу дорогу.

— Їдьте з Богом у добрий час та з поворотом не минайте нас. Зробіть нам ласку.

— Спасибі! Оставайтеся здорові!

— До другого разу, до другого разу! — гукали козаки.

На скруті Чуйкевич озирнувся. Бачив, як під повисом коршми стояли гарні шинкарівни та сумно дивилися на полтавський шлях.

Козаки затягнули пісню. Передні починали: «Ой піду я, піду не берегом, лугом, / Чи не зострінуся з несуженим другом».

А тоді з останніх рядів ніби відповідали їм: «Здоров, здоров, друже, несужений друже! / Здорова, дівчино! Любилися дуже».

А перші знов: «Ой та любилися чотири годочки, / А не бачилися чотири неділі».

А останні доповідали: «А бачилися чотири неділі, / Як побачилися, разом заболіли».

Люди вибігали з хат на ворота. Дивилися на їх однакові свитки й шапки, на коней тої самої породи, того ж росту й масти й на таку саму зброю і казали: «то не нашого полку козаки, це, мабуть, гетьманські. Гарні які!»

Дівчата очі видивлювали за ними.

Коні, ніби розуміючи ті похвали, голови задирали вгору, то знов сіпали поводами й ніби кланялися.

А пісня гомоніла дальше: «Ой викопай, мати, глибокую яму / Та поховай, мати, сю славную пару».

Починали передні ряди, а тоді всі разом кінчали: «Та й положи, мати, поруч головами, / Щоб була розмова тихая між нами».

«Щоб була розмова тихая між нами», доповідали поля.

— Хлопці, чва-лом! — крикнув Чуйкевич, даючи знак шаблею, як до атаки.

Широким шляхом покотилася курява, як довгий велетенський змій.

— Спішно їм! — казали дядьки, накидаючи снопи на віз.

— Гетьманський хліб ситний, боки розпирає.

— Молоді та й герцюють.

— А може на війну?

— Не викликуйте вовка з лісу...

Курява гуляла по видно-крузі.

У НОВОМУ ДВОРІ

Новий двір генерального судді Василя Кочубея в Ковалівці стояв серед спорого шмата землі між річками Грумою і Стехою.

Гаї, поля, левади, сади, городи, пасіки й вітряки, чого ж ще більше можеш ти забажати собі, душе українського пана! Як далеко оком кинеш, усе його і земля, і люди, і навіть те небо, що зрошує поля дощами, і сонце, що, здається, тільки йому й світить.

Пан генеральний суддя любив будувати. П'ять церков поставив, не такі, як Мазепині, але все таки гарні. А дворів скільки в нього, скільки млинів, винокурень, коршем, — великий багатир був! Навіть бідним мілкого гроша не давав, усе дзвінкий, срібний. Ченцям золото сипав.

Може він і не такий то вже багач був, як люди доповідали, а все таки великий багатир, дуже великий.

А його дружині Любові Хведорівні усього було замало. Зранку до ночі турбувала мужа і всіх принаглювала до роботи, скорше, скорше! Ще більше їй того добра треба, ще більше! Хоч би весь світ загорнути для себе.

Казали люди, що Кочубей тому все щось будує, щоб від жінки відірватися. Як вона надто вже розходиться, так він за шапку й до будівлі. «Як вернуся, то доповіш решту».

Славний двір поклав він у Ковалівці. Довгий і високий. Вікон багато, великі. Половина двора від головного в'їзду під нависом. Навис на стовпах, різьблених, грубих. Як дощ, можна тут і великому товариству сидіти, — на тій ґалерії. Входиться туди по кам'яних сходах, широких і вигідних.

На гориці, теж від головного в'їзду, невисокі, та зате дуже широкі вікна. З них видно геть, геть далеко понад верхи дерев, аж на полтавський шлях. Їде ним хто, так ще він і за годину може що лиш до двора поспіє, а з гориця вже видно, що їде.

Тут мала свої покої молодша Кочубеєва донька Мотря, славна із своєї краси на цілу Україну.

З другого боку двора були всякі прибудівки. Одно крило для служби, а друге для гостей.

Можна було про Любов Хведорівну всіляко говорити, та одного ніхто їй відмовити не міг, а саме, — гостинности. Це була справжня українська гостинність. Гість в дім, Бог в дім, та ще коли гість любий. Гостити було чим. Ніхто такого гостя не питав, пощо він приїхав, і коли від'їде, сидів, доки схотів.

За двором велике подвір'я з усякими господарськими й канцелярськими будинками, а там церковця, а там вітряки, а за ними поля й луги, на яких гуляють табуни коней, випасаються стада товару й перекочуються білорунні отари овець.

Між Грумою і Стехою вирито глибокий рів і напущено води. Двір Кочубея стоїть, як на острові. Та вода, то ніби один, більший перстень. А другий, — високі вали, на котрих уставлені гармати, а третій, найтісніший, це густий, гостроверхий частокіл, з такого старого й твердого, довгі літа у воді моченого дуба, що його тепер ні сокира, ні огонь не береться. У брамах стоять варти.

Від головної брами до двора крутиться поміж поміж корчі вузька доріжка, бо в'їзду не вспіли ще по плянам зготовити.

Так само великий сад ще не влаштований. Що лиш витинають доріжки та копають ставки. На найбільшому сиплять острів. Багато тут роботи. Мотря цікавиться нею.

Як гарний день, вона не виходить з саду. Доглядає робіт. Дівчата співають, розказують усячину про відьом, опирів, козаків-невмираків, Мотря любить слухати. Вона не скора до розмови, але прихильна до дівчат, нікого не кривдить і її дуже люблять. За нею, як тінь, снується її няня. В городі няня, а в дворі тітка, це її два найвірніші други. Та ще пажа має, хлопчика десятилітнього, гарного, як мальовання.

—o—

МОЛОДЕЧІ ГУРТКИ КНИГОЛЮБІВ

Марія А. КЕЙВАН

На останніх загальних зборах жіночого гуртка книголюбів в Едмонтоні багато часу присвячено дискусії над організацією молодечих книголюбів. Немає сумніву, що такі гуртки дуже потрібні. Проте питання, як їх творити і хто мав би це робити, залишається досі без відповіді.

Від посторонніх людей часто чуємо уваги, а то й докори, мовляв, обов'язок книголюбів — зайнятися молоддю. Наші членки, що працюють у молодечих організаціях чи навчають у рідних школах, доволі скептично дивляться на цю справу. Вони стверджують загальний брак зацікавлення молоді українською книжкою. Причиною цього уважають перш за все слабе знання мови. Діти володіють обмеженим запасом слів, і через це не розуміють книжки. Зате радо читають англійські книжки, які розуміють.

Все ж таки можна, навіть треба, зробити спробу організувати молодих книголюбів. Я хочу висловити декілька своїх думок у надії, що вони започаткують дискусію над цією справою. Як вислід дискусії, може, повстане такий гурток.

На мою думку, молодечі гуртки книголюбів могли б творитися тільки при існуючих молодечих організаціях чи українських школах. Творити ще одну окрему організацію молоді уважаю недоцільним і непрактичним, бо ледве чи молодь знайшла б час ще на одні сходини. Натомість у рямцях уже існуючих організацій можна б відступити одну суботу на місяць для обговорення книжки, не обтяжуючи дітвори окремими сходинами.

Другою практичною розв'язкою могло б бути творення малих приватних гуртків з дітей-однолітків кількох заприязнених родин. Ці гуртки повинні б організувати та провадити заінтересовані батьки. Сходини відбувалися б у формі товариських зустрічів дітей у приватних домах і могли б бути сполучені з іншими розвагами.

Уважаю також, що молодечі гуртки книголюбів повинні провадити люди, ознайомлені з відповідною літературою та ментальністю сьогоднішньої молоді, найкраще педагоги. Таких людей у нас не бракує.

Справа молодечих книголюбів дуже актуальна і зовсім не безнадійна. Є міста, де такі гуртки існують (напр., Судбурі, Онт.). Тому уважаю корисним обговорити її, як дискусійну, на сторінках часопису. Очевидно, що самим стверджуванням потреби таких гуртків не зайдемо далеко. Небагато допоможуть також фрази, які часто чую: «Що з того, що ви, книголюби, читаєте книжки, коли молодь не читає?» Невже ж дорослі книголюби мають покинути книжку через те, що молодь не читає?

У такому ставленні справи не можу добачити жодної користи для української спільноти чи культури. Єдиною позитивною розв'язкою проблеми уважаю проєктування практичних плянів, і маю надію, що такі знайдуться.

ВІТАЄМО ДОМА...

ВАС ОЧІКУЄ ТОЙ, ХТО ЛЮБИТЬ ВАС.

Летіть цеї осени й зими в Україну кожного дня в тижні на літаках "Ейр Канада"

Вітаємо дома . . . це найкращі слова, які ви можете собі уявити, при усміхнених знайомих лицях, які з радістю привітають вас з вашим приїздом. Відвідайте цього року своє родинне місце. Подбайте, щоб побачити усіх. . . родину, знайомих приятелів, людей і місця, які залишилися у вашій пам'яті. Наново переживіть найкращі спогади з батьківщини. Попросіть свого подорожнього агента, щоб поробив усі потрібні заходи, а відтак починайте свою подорож додому на літакові "Ейр Канада" — "Лети тепер —плати потім".

При цьому не забудьте скористати з "Ейр Канада" дешевих 14-21 — денних Економічних Екскурсійних поворотних квитків. Ваш подорожній агент теж може спровадити сюди когось із старого краю. . . спеціяльним "Ейр Канада" "наперед заплаченим квитком".

Відвідайте своє родинне місце цього року. Тільки "Ейр Канада" (разом з Аерофлотом) сполучає цілу Канаду з Україною. Два рази в тижні відбуваються лети до Москви, звідкіля Аерофлот сполучить вас з всією Україною. Або летіть літаками "Ейр Канада" до Лондону, а звідтіля летунською лінією до місця вашого призначення.

Зразок 14-21 — денного Економічного Екскурсійного поворотного квитка (важного впродовж визначеного періоду).

КАЛҐАРИ/ЕДМОНТОН ДО КИЄВА	$728.00
РІДЖАЙНА ДО КИЄВА	$700.00
ВІННІПЕҐ ДО КИЄВА	$654.00

Сполучіться з вашим подорожнім агентом або "Ейр Канада" ще сьогодні.

AIR CANADA

МІЖ НАМИ КАЖУЧИ

Організаційні клопоти

Говорить Гриць Зозуля:

Блисько від мене на корнеру замешкує мизис Фесі Зацирковна, жи належит до Заапостолства молитви.

Отош, єкос тут начитав си я цисеї Свободи і собі меркую: ану ж піду до мизис Фесі, можи би си єї арґанизація помолила за тот Світовий конґрис, аби всьо гладко пішло, єк по маслі, та й аби си наші шо до чого наново не розсварили.

Прихожу до тої мизис Фесі і кажу:

— Славайсу!

— Галов, пане Зозулі, шо славанавіки, скажите нового?

— Нич, — кажу, — нового, стара біда.

— Е! Єка тото вам біда! То я маю біду, справедливу!

— Ов! Єку би то?

— Маю біду з Барабанихою, жи була торік за голову. Такого троблю наробила, жи світ не видів.

— А шо наробила?

— Тото, видите, єст так: Барабаниха була головов, бо ми ї вібрали єдноголосно, бо єно йден голос мала протів. Єї не хціла тота Задириста, жи недавно мала файт на Союзі украснок.

Зайшло таке, жи Барабаниха старала си за фану для нас, то на мітинґу я відступила протів того, аби на фану давати навколо вишиваний шлячок. Тот шлячок так ї заболів, жи зризиґнувала і цалий рік не показувала си на мітинґах. Я була у заступстві, а жи були ружні голоси, то з тим шлячком я зробила так, жи казала вішити, але на фану не давати, єно моя донька пришила си до сукні, єк ішла на вишивані вечерниці. Тото вкололо Задиристу і вна враз із Барабанихов постарали си, аби мої донці несправедливо не дати нагороди.

Але з тим шлячком не скінчило си, бо наші касієрка, заміст пильнувати каси, розбубнила, жи я не мала права до того і жи шлячок тра було дати до здипозиту. А я сказала, жи єк я є за голову, то нич мені касієрка не має воґорити і або вна буде, або я буду. То вна кинула мені книшку, в скій маємо 100 дулярів, жи мали піти на посвєченє фани.

Але, єк прийшло до того свєчені, то не знати було, хто має тримати фану. До того вмішєли си єгомосць і сказали, жи фану має тримати Барабаниха, бо вна коло неї найбільше си наробила. А я кажу: а тото єк? А я де була? Єкби я не злагодила з тим шлячком, то не знати, як би воґулі фана виглєдала.

Отош видите, пане Зозуля, який клопіт маїмо! Але я завтра скличу мітинґ, шпурну єм тоту книшку, а шлячок най си возмут до здипозиту, мені тото фук!

Але шо Барабаниха фани нести не буде, то такой не буде, я вже єкос за тото си постараю. Ой, біґме, жи си постараю!

Слухав я тото, жи мизис Фесі говорили, слухав, а далі взєв шипку і — будте ми, мизис, здорові!

Вжем не казав, аби си помолили за тот Світовий конґрис, бо мают свій клопіт. Шо си в нас дивувати, жи у тім Укака кілко си наробило непорозумінє, як у такій маленкій арґанізації є клопотів кілко само, як не більше. Та й то в арґанизації, ска нич не має робити, йно молитиси.

«Лис Микита» (скорочено)

o

«ЗАВЖДИ ВИЯВЛЯВ РОЗУМНИЙ ПОРИВ І НЕПОХИТНУ ВІРУ»

Ватиканська газета вітає митрополита Амвросія

АРХИЄПИСКОП ІВАН БУЧКО ОПІКУВАВСЯ НИМ

Двадцять другого жовтня сповнилось 25 років з того часу, коли філядельфійський митрополит Амвросій Сенишин став єпископом, і того ж дня, 22 жовтня, ватиканський «Ль'Оссерваторе Романо» вмістив статтю про «дбайливу і динамічну постать» ієрарха-ювілята.

Побожний і талановитий хлопчина, народжений 1903 року в Старому Самборі, пройшов довгий шлях від шевської майстерні до митрополичого престолу, і першим його опікуном, що допоміг йому вийти в люди, був о. Іван Бучко, теперішній архиєпископ, — пригадує ватиканська газета. Батьки філядельфійського ієрарха були вбогі і не могли дати своєму синові освіту. Спочатку він працював у шевця. Змалку «відзначався добротою, яка пробивалася з його щирого обличчя так, що справила враження на Всеч. о. Івана Бучка, теперішнього титулярного Левкадського архиєпископа та апостольського візитатора українських вірних у західноевропейських країнах».

«Під проводом і за допомогою цього визначного священика він підготовлявся до церковної служби і 16 липня 1923 року, на 20 році життя, вступив до манастиря оо. Василіян св. Йосафата». Навчався в Добромильському манастирі. Ставши священиком, 1932 року навчався ще у Варшаві, звідки настоятелі 1933 року вислали його до ЗДА як місіонера.

У 1937 р., коли о. А. Сенишин був парохом чікаґської церкви св. Миколая, його вибрали на протоіґумена оо. василіян у ЗДА, а через п'ять років він став єпископом-помічником Преосвященного Константина Богачевського. 1961 року, після смерти Кир Константина, він став філядельфійським ієрархом.

Під умілим керівництвом Преосвященного Амвросія, якого шанують і люблять священики і вірні, розбудовано школи, манастирі та інші установи в Філядельфійській архиєпархії. Владика Амвросій — каже ватиканський щоденник—завжди був «добрим пастирем», що «відзначається покорою, ощадливістю, дбайливістю і християнською любов'ю». Він «муж молитви і дії».

Найбільшим досягненням є будова філядельфійської катедральної церкви. Це — каже «Ль'Оссерваторе» — «справді величне діло».

Митрополит-ювілят «завжди виявляв розумний порив і непохитну віру; їх світлий приклад дає завжди українська католицька спільнота».

o

УМЕР БЕЙРУТСЬКИЙ МИТРОПОЛИТ

Бейрутський митрополит мелхітського обряду Йосиф Набаа помер на 60 році життя.

Закінчивши студії в Бейрутському університеті ім. св. Йосифа і в Римському східному інституті, 1948 року був обраний на єпископа і того ж року, після папської апробати, висвячений. Першим з трьох його святителів був патріярх Максим IV.

Нових єпископів у Церкві мелхітського обряду вибирає єпископський синод.

Вісті з Едмонтону

Проф. В. Боцюрків – голова Осередку НТШ

(р. г.) На голову Західноканадського осередку НТШ вибрано д-ра Богдана Боцюркова, професора Албертського університету; заступник голови — інж. В. Кунда; секретар — мґр Р. Громницький; скарбник — д-р А. Мартинюк; члени управи: проф. Я. Славутич, проф. Ів. Кейван, мґр М. Хом'як; контрольна комісія: мґр О. Масляник, проф. Ю. Буцманюк, д-р М. Залеський, о. протопресвітер Я. Федуник.

Загальні збори відбулися 5 листопада в Пластовому домі.

Новообраний голова подав плян діяльности Осередку науковців. 5 грудня має відбутися бенкет і зустріч з проф. В. Кубійовичем і д-ром А. Фіголем. Прибуток призначений на закінчення публікації «Енциклопедії українознавства».

УВАГА НА НОВУ АДРЕСУ!!!

ПАЧКИ ДО ЕВРОПИ І АЗІЇ

Найстарша висилкова фірма на Західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва.

Висилаємо теж різні машини, виготовлені в СССР, як самоходи, мотоциклі, холодільні, телевізори та багато інших речей.

Оплата за висилку пачки з Англії 8.50 дол., без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.

Tel.: 424-6860 — 9727 Jasper Ave., Edmonton, Alta.

Посилайте гроші в Україну

Дістаньте за них найбільше
Ви не платите коштів посилки

Долярові цертифікати ЗДА
найліпший дарунок
Найцінніший дарунок

Лише американські доляри
Дають вашим рідним чотири рази більше, ніж готівка рублями. Ваші рідні вам потвердять це.

Лише долярові цертифікати ЗДА
дають змогу вашим рідним купити усе, що захочуть — поживу, одежу та багато, багато інших речей — американських, західноевропейських і місцевих — у спеціяльних долярових крамницях Внешпосилторг по дуже низьких, спеціяльних долярових цінах. Ваші рідні потвердять це.

Повна гарантія
Ніякі оплати
За цю услугу нема абсолютно оплати, не платить ні посилаючий, ні той, що отримує, бо витрати платять Внешпосилторг.

Замовте тепер
ЗАМОВТЕ ЛИШЕ ЧЕРЕЗ
INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
New York, N. Y. 10010
Скажіть собі післати безплатний каталог.

ДЕ ЩО КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Субота, 11 листопада:

в Белв'ю Коммюніті Гол-і, для відзначення 100-річчя Канади, ювілейний баль заходом БУК і ЛУКЖ парафії Пресв. Євхаристії: 6.30 веч. — коктейл; 7.30 — вечера і танцювальна забава.

Неділя, 12 листопада:

о 3 год. попол.: сходини Гуртка книголюбів у п. О. Ізьо, 11440 - 94 вул.

о 4.30 попол. з радіостанції Сі-Кей-Ю-Ей: програма ЛУКЖ.

* * *

Щопонеділка о 10 год. веч. українська релігійна радіопрограма з французької радіостанції.

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Приємно проведете час та покріпитеся смачними стравами в модерному й гарно уряджевому

РЕСТОРАНІ І ДАЙНИНҐ ЛАВНДЖ

КАРПАТІЯ

10266 - 97 Стріт, Едмонтон, Алта. Тел. 424-1213

Поручає своїм Шановним Гостям великий вибір канадських та европейських страв та різнородних напитків. Виначмаємо наш ресторан на весілля, ювілейні прийняття та інші гостини.

УПРАВА РЕСТОРАНУ "КАРПАТІЯ"

УВАГА! **ФУТРА** УВАГА!

ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР І ЖАКЕТІВ

35% ЗНИЖКИ

Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Muskrat, French Seal.

БОФАЛО КОЖУХИ, яких ніхто, крім нас, не робить у Канаді

Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:

DOMINION FURRIERS

Union Bldg. 10021 - 102 Ave. — Edmonton, Alberta.
Phone GA 2-4386 Res. GL 5-3229

А. Колодка, власник

ЧИ ВИ КОЛИСЬ ДУМАЛИ ПРО ТЕ...

...де албертські студенти вчаться "мистецтва" гостинности?

Вліті сотки албертських студентів дістають заняття в міських крамницях, ресортних готелях, газових станціях, та ґолфових площах, всюди, де вони зустрічаються з відвідувачами і їх обслуговують. Щоб приготовити цих молодих людей до їх відповідальности як представників провінції перед туристами, Албертський. Департамент Молоді влаштовує кожного року курс навчання туристики. Албертська Школа Туризму влаштовує короткий курс, щоб помогти студентам поправити свою службовість, збільшити знання туристичної індустрії й Алберти, та помагати їм захвалювати Алберту як туристичний терен. На курсах вчать гостинности, професійної етики, туризму в Канаді і публічних зв'язків. Багато туристів з інших провінцій або іншої країни вернулися додому з гарним враженням про молодих албертійців, які носять шпильку, що ідентифікує ґрадуантів Школи Туризму.

...як албертський фармер дотримує кроку новочасній хліборобській техніці?

Існує багато звен у комунікаційним ланцюгу від агрикультурної дослідної лябораторії, де розвивають нові ідеї, до працюючого фармера, який вводить їх у практику. Одним з найважніших є Дистриктовий Агрикультурист. Шанований член громади, якій служить, Д.А. є професійним дорадником, якого роки вчення й досвіду є оперті на засобах університету, Канадського Департаменту Агрикультури та популярних курсах Дивізії Албертського Департаменту Агрикультури. Він є дорадником не лише щодо техніки продуктивнішої фармерської продукції, але також у справах управи фарми як родинного бизнесу. Офіс Д.А. є осередком, де дістають інформації про нові методи фармування, які він передає фармерові через особистий контакт, демонстрування, короткі курси і клініки. Албертські фармери знають, що як вони потребують професійної поради або допомоги, то місцем для цього є офіс найближчого Д.А.

...яка є найважніша зброя в Алберті проти сухіт?

Появу ТіБі в нашій провінції поборюють через вчасне викриття, відповідне лікуванням і постійний контакт, три головні функції Туберкульозної Дивізії Албертського Департаменту Здоров'я. Вчасне викриття недуги дістається з рапортів фамілійних лікарів, тестувань у школах із шпиталів, та двох мобільних Екс-рей одиниць. Куплені Албертським Товариством ТіБі і ведені Дивізією ТіБі, ці одиниці працюють на просторі провінції. Якщо Екс-рейс покажуть ознаки ТіБі або споріднених недуг, над ними роблять дальші досліди. Відповідне лікування безплатно дають тим, що перплять на сухоти, у двох провінційних санаторіях. Пацієнтів тримають так довго, як потреба вимагає, пересічно півшости місяців, опісля відпускають їх додому і продовжують лікування їх як екс-пацієнтів у санаторіях або в одній із 16 клінік в різних місцевостях Алберти. Центральна реєстратура ТіБі виконує кінцеву працю, вдержуючи зв'язок Туберкульозної Дивізії з колишніми пацієнтами, щоб впевнитися, чи потрібне дальше лікування.

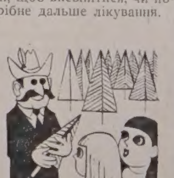

...як учать албертських дівчат оцінити життя на вільному повітрі?

Кожна албертська дівчина від 10 до 16 років є підхожа вчитися, як зберігати ліс і як врятувати своє життя в дикій незалюдненій місцевості як член Ґирл Форест Ґардс. Подібно, як є цілі Джуніор Форест Ворден Ассошіейшан. Ґардс тепер перенесено з Департаменту Земель і Лісів до Департаменту для справ Молоді. Тепер є п'ять таких клюбів у провінції з 65 членами. Під проводом місцевих добровольців, дівчата вивчають теорію збереження ліса й управи над ресурсами за зимової пори, вони виконують місцеві проекти прикрашування на весні засаджуванням дерев, кущів і квітів; також дістають більш практичні поучення на п'ятиденній кемпі вліті. Перебування на кемпі є нагородою за високі осяги клюбу. Всі видатки за винятком 5-доляровий реєстраційної оплати, платить Департамент для справ Молоді, а урядові особи служать за лекторів та інструкторів. Вчать між іншим про життя ліса, як в лісі вратуватися з життям, як користуватися мапою й компасом, як боротися з лісовим вогнем.

...що робиться, щоб запевнити відповідну освіту для сліпих дітей в Алберті?

Хоч в Алберті нема школи для сліпих, Албертський Департамент Освіти запевнив повну освіту для сліпих дітей провінції. Провінція умовляється для таких дітей, що зголошуються до школи для сліпих і німих в Джеріхо Гил у Ванкувері, або до онтерійської школи для сліпих у Брентфорді. Вони мають заплачене мешкання, харч і навчання, і дітей привозять до школи на початку курсу, відвозять додому після закінченого курсу, а також на Різдво. Де здібність і персональність робить можливим, сліпих студентів відпустають із спеціяльних кляс і записують їх в їх місцевих школах, через що вони можуть жити вдома. Відділ дає сліпим спеціяльні матеріяли до науки, такі як тасьми для рекордування і шкільні підручники, писані письмом Брейлі, а також помагає вчителям збагнути здібності їх темних студентів. В додатку до допомоги сліпим здобути освіту, Відділ має нагляд і фінансує кляси для глухих, для тих, що втратили зір частинно, та опікується всіми пошкодженими дітьми в провінції.

...що найважніше для розвитку албертських природних багатств?

Найважнішим є той довгий крок, що сполучує терен з ресурсами з теренами, де їх можна використати якнайліпше. Природне багатство не є майном, поки його не розвинути, а перевезення є важливим аспектом цього розвитку. Давніше недоступні полоси Алберти, що багаті в такі ресурси, як твердий вуголь, ґіпс, паперова маса, нафта, природний газ і сірка, тепер стали доступні через збудування Алберта Рісорсес Рейлвей. Збудована Канадськими Національними Залізницями і фінансована через Алберта Рісорсес Рейлвей Корпорейшин, урядову корпорацію провінції, А.Р.Р. сполучує Соломон на півдні з Ґренд Прері на півночі. Південне сполучення з сієнарською головною лінією дає вихід не лише на внутрішні ринки Канади і Злучених Держав, але також на заморські ринки через порти на західному узбережжі в Принс Руперт і Ванкувер.

Північна кінцева залізнична станція в Ґренд Прері приведе багату хліборобську полосу дистрикту Піс Ривер 400 миль ближче до західних портів. Як будова буде скінчена, А.Р.Р. буде зинайнята для СіЕнАра і ним ведена; він може викупити її.

PROVINCE OF ALBERTA

For further information write:
Publicity Bureau
1618 Centennial Building
Edmonton

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик — Member Canadian Weekly Newspapers Ass'n
Видає Спілка "Українські Вісті" під адресою: — Published every Thursday by
Ukrainian News Publishers Limited, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alberta.
Телефон 422-5708 Phone
Річна передплата в Канаді $4.00 — Yearly Subscription in Canada $4.00
Поза Канадою $4.50 — Outside Canada $4.50
Зміна адреси: 10 центів — Видавнича спілка не відповідає за оголошення
"Authorized as second class mail by the Post Office Department, Ottawa, and for payment of postage in cash".

А як церковні справи?

Православний архиепископ Мстислав (Скрипник) зробив заяву, що, на його думку, Світовий конгрес вільних українців (СКВУ) повинен приділити трохи уваги також церковним справам, і «УВісті» приєднуються до цього голосу.

Організатори конгресу — хто цього не знає? — мали багато перешкод і клопотів. Перешкоди усунено, клопоти полагоджено, і конгрес таки відбудеться. Щоб не з'явились нові перешкоди, вже зроблено домовлення щодо головних ухвал, які будуть прийняті всіма. Неясним і, здається, нез'ясованим залишається церковне питання.

Дехто, можливо, рад би на СКВУ взагалі не заторкувати церковних справ. Нащо ще одного клопоту на не конче здорову голову? Дехто, може, скаже, що СКВУ не компетентний брати слово в церковних справах. Можуть бути ще інші закиди чи застереження, які все ж не повинні відстрашити організаторів СКВУ від того, щоб на верховному зібранні українців у Ню Йорку сказати слово теж про церковні справи. СКВУ — ясна річ — не може втручатись у справи Української Католицької Церкви чи окремих українських православних юрисдикцій. Однак СКВУ може і повинен висловити підтримку плянам, які мають на меті зміцнити цілість життя і праці українських Церков обох віровизнань, може і повинен підтримати ідею братнього зближення і християнської співпраці обох Церков.

Не тільки представники крайових організацій запрошені на СКВУ; до Ню Йорку запрошені особисто також українські єпископи: католики і православні. Верховний архиепископ та інші католицькі владики написали привітального листа учасникам конгресу; який повинен бути великою громадською подією, що матиме корисний вплив на все наше життя, також церковне. Недавно на соборі Української Православної Церкви в ЗДА висунено проєкт об'єднати всі православні митрополії. Цей плян повинні привітати всі українці, не тільки православні. Всі українці, не тільки католики, повинні бажати, щоб українські католицькі єпархії були пов'язані між собою і справді становили одну т.зв. помісну Церкву.

Якщо це правда, що наше бути чи не бути на еміграції залежить головно від росту чи занепаду церковного життя, то доля українських Церков не може бути байдужа також громадським провідникам. Певно, що СКВУ може в церковних справах сказати тільки те, що може сказати. Але те, що може сказати, повинен сказати.

З села до міста

Донедавна український народ був народом селянським. У наші дні відбувається зміна: українці масово йдуть до міст. Народ український, таким чином, перестає бути народом виключно селянським. Чи залишиться він українським?

Питанню сіл і міст в Україні присвячена стаття в останньому листі вашінгтонського журналу «Problems of Communism». Автор статті Роберт С. Саллівант, який 1957 року опублікував книжку «Советська політика та Україна в 1917 - 57 рр.», висуває тезу, що політична доля України залежатиме головно від долі міст в Україні. Ця теза не нова. Все ж стаття американського автора цікава новими статистичними даними, а також прогнозами на підставі тих даних.

«Проблеми комунізму» публікуються коштом американського уряду, хоч погляди, висловлювані в цьому журналі, — як запевняють його редактори, — «не конче відбивають погляди і політику уряду ЗДА». Названий журнал, який пильно слідкує за всіма проявами націоналізму в сателітних державах, мало уваги приділяє неросійським народам у СССР. Досить несподівано ціле останнє число «Проблем комунізму» присвячено «національностям і націоналізмові в СССР». Від 1917 року, — каже Р. Пайпс, автор однієї із статтей, — націоналізм у Советському Союзі не ослаб, а зріс. Усупереч офіційним заявам, нібито національне питання в СССР «розв'язано», Р. Пайпс каже, що, зовсім певно, не розв'язано нічого: далі є російський імперський націоналізм і далі є спротив неросійських народів.

Яке становище в Україні? Дуже складне і непевне, каже Р. Саллівант. Українці не мали міст і досі ще великих міст в Україні не опанували. У 1920-их роках 90% українського населення жило на селі, зате росіяни становили більш як половину головних міст України. Т.зв. українізація — це, насправді, був бій за місто. Українську мову хотіли впровадити до міста; мова ця мала стати мовою державних установ і партійних органів; української мови повинні були навчатись ті, що її не знали. Українізація викликала сильний спротив росіян в Україні, і Сталін, після початкового вагання, виступив на оборону росіян, яких «насильно» українізували.

Хоч М. Скрипник пішов на компроміс і пропонував тільки добровільну українізацію, він зазнав повної невдачі. Українізація — також. У містах господарями залишились росіяни; мовою «великого російського народу», «мовою Леніна» говорили там не тільки росіяни. Коли насильна колективізація викликала спротив українських селян, Сталін жорстоко нищив їх. При цім посипались обвинувачення в «націоналізмі». Проте через колективізацію та індустріялізацію багато нових українських мешканців з'явилось у містах. Рух із села в місто ще більше помітний у післявоєнні роки.

Роля міста щораз більше зростає. В 1926 році у містах жило менш як 20% населення України; на цю пору міське населення становить більшість. Це, однак, не значить, що міста України автоматично стають українськими. До міст приходять люди з-поза України, а люди з України їдуть в азійські та балтійські країни. «Мова Леніна» є далі мовою головних міст України. Ця мова опановує навіть Львів, де раніш ніхто не чув російської мови. Про непевне становище української мови свідчить останній перепис населення, який каже, що в сільських школах України 86% учнів навчається української мови, а в міських — тільки 52%.

Сталін — каже Р. Саллівант — мав довір'я тільки до росіян. Тільки росіяни щиро обороняли СССР від німців. Інші, в тому й українці, в найкращому випадку не виявляли захоплення, а в найгіршому випадку були зрадниками. Сталінові наступники не мають такого загального недовір'я до всіх українців. Вони хочуть асимілювати їх і зробити співтворцями імперії. Провідні партійці українського походження відкидають будь-який український сепаратизм; вони самі здебільшого вийшли з російських шкіл і мають у собі більше російства, ніж українства.

Населення міст України буде зростати. І від характеру міст буде залежати доля українського народу. Українські мешканці, головно люди з освітою, щораз більше переживатимуть «кризу ідентичности», а саме шукатимуть відповіді на питання: хто вони? Український патріотизм щораз більше втрачатиме сільський хаарктер, бо сільського населення буде щораз менше. Чи з'явиться в Україні «нова українська міська культура»? Центральна влада, певно, не відступить від програми русифікувати всіх. В Україні, на думку Р. Салліванта, ще довго буде тривати поділ між українським селом і російським містом. Проте, не зважаючи на всі великі перешкоди, треба рахуватися з можливістю, що з'явиться «нова українська міська культура». І такий майбутній розвиток здається американському авторові, мабуть, найбільш імовірним.

Не треба, отже, дивуватись українським заокеанським туристам, які дивуються, чому мало чути українську мову в Києві, а небагато — у Львові. Їм заспокійливо відповідають, мовляв, у нас як хто хоче, так і говорить, і взагалі це справа маловажна. Туристи оцінюють краще вагу справи. У великих містах України великою мірою будується або руйнується дальша доля народу.

—o—

Київський фізик, що вибрав волю, говорить

Борис Доценко, київський науковець, що відмовився вертатись до СССР, сказав в Едмонтоні, що він аж ніяк не зраджує свою країну. Україна — під контролею Москви, сказав він в інтерв'ю з редактором «Гейтвей», газети студентів Албертського університету.

У Києві д-р Б. Доценко був керівником відділу дослідів ядерної фізики. До університету в Едмонтоні він приїхав на підставі угоди про обмін між Київським та Албертським університетом. Коли український фізик заявив у Канаді, що він не хоче вертатися додому, обмін між двома університетами скасовано. «Київ — сказав Б. Доценко — втратить на цьому більше».

«Едмонтон своїм кліматом схожий на деякі сибірські околиці, але в Росії більше вогкости».

У Канаді між людьми більше щирости і взаємного довір'я; у Києві більше гіркости між людьми.

«Мої батьки платили за мене, щоб я був науковцем, і я не хочу бути нічим іншим... Я маю обов'язок служити своєму народові як науковець», — сказав Б. Доценко. Його подружнє життя — сказав він — було нещасливе.

ЧИ В СССР «РОЗВ'ЯЗАНО» НАЦІОНАЛЬНЕ ПИТАННЯ?

У Советському Союзі відбуваються паради з приводу 50-річчя советської влади. Паради ці мають пропагандивну ціль, мовляв, усе ми «розв'язали», національне питання також.

У тезах ЦК КПРС «50 років великої Жовтневої соціялістичної революції» порушується також національне питання. В цьому документі сказано таке: «За загальним визнанням усіх народів Советського Союзу, велика роля у здійсненні ленінської національної політики належить російській робітничій клясі, російському народові. Соціялізм забезпечує всім народам СССР фактичну рівність у політичному, економічному, культурному відношеннях. Народам, які стояли на нижчому ступені економічного розвитку, подано величезну допомогу, виділялися великі вкладення на прискорений розвиток промисловости, сільського господарства і культури. Важливими віхами у розв'язанні національного питання були з'єднання українського, білоруського і молдавського народів, відновлення советської влади в балтійських республіках і входження їх у Союз Советських Соціялістичних Республік».

Як бачимо, все тут у рожевих барвах: немає труднощів і проблем. Національне питання в Советському Союзі розв'язане «справедливо» і «раз назавжди». Насправді це не зовсім так, каже мюнхенська Комісія дослідів сучасної України.

I

У журналі «Вопросы истории» почалася ще минулого року дискусія про «поняття нації». Беруть у ній участь наукові авторитети та спеціялісти з національного питання. Взагалі треба ствердити, що це перша в таких розмірах дискусія про національну політику Советського Союзу.

В ній дотепер виступали: доктор філософських наук М. Джунусов, кандидати філософських наук П. Дрогачев, М. Свердлин і С. Калтахчан, кандидат юридичних наук П. Семйонов, кандидат історичних наук М. Мнацаканян, доктор філософських наук І. Замерян і кандидат історичних наук П. Тавакалян.

Дискусія виявляє, що в теоретичних дослідах національного питання в СССР панує застій. Дотеперішні тези вже не вистачають для розуміння динаміки національного питання. Советська пропаганда говорить багато про те, що розв'язка національного питання в СССР становить приклад для інших континентів, зокрема Африки і Латинської Америки. Але з дискусії виходить щось інше. Під впливом студій національного питання в інших континентах, зокрема в Африці, советські знавці дійшли до висновку, що тези марксизму-ленінізму не виправдалися. Сюди належить головно теза про відмирання малих народностей, про їх неісторичний характер. Африканським племенам завдячуємо, що такий визначний вчений, як Джунусов, у 50 році існування свосєтської системи в журналі «Вопросы истории» покликається на висліди дослідів советських учених, щоб доказати історичність і велику життєздатність малих народів та племен.

У національних республіках відбуваються різні цікаві наради і наукові конференції, що займаються національним питанням. В травні ц.р. відбулася така конференція у Львові. Вона мала республіканський характер, і в ній брали участь делегації з усіх сторін України. Звертає на себе увагу спосіб її організації. Теоретичні дискусії не мали такого значення, як масові зустрічі учасників конференції з населенням. Йшлося, отже, про те, щоб за допомогою делеґатів переконати населення Львівської области, що національне питання «розв'язане» прекрасно. Того роду імпрези відбуваються також і в інших областях України, хоча в менших розмірах.

На видавничому ринку України появляються різні видання на тему національної політики. В деяких із них ставиться наголос на теоретичні або історичні питання, але в більшості вони займаються питанням «інтернаціонального виховання». Відомо, що партійна «демократія» вважає, що росіян не треба виховувати «інтернаціонально», а лише інші народи. Шовіністичне наставлення, що суперечить духові справжньої національної співпраці, причиняється великою мірою до того, що ці видання дуже часто виправдують русифікацію і великодержавницький шовінізм.

II

У київському видавництві «Наукова думка» появився недавно науковий збірник «Інтернаціональне виховання трудящих». Поруч пристойного матеріялу поміщено в ньому статті, які явно пропаґують нігілізм у національному питанні та виправдують його, а навіть вимагають посилення зневажливого ставлення до рідної мови. Г. Іжакевич, напр., виступав проти вчених, які вимагають «чистоти рідної мови». Вимогу українських письменників, як, напр., О. Ільченко, щоб «не надавати, згідно з вимогою Леніна, російській мові жодних привілеїв», називається «теоретичною безпорадністю» і незрозумінням «суспільних функцій російської мови, як мови міжнаціонального єднання соціялістичних націй».

Українська інтеліґенція, навіть частина тих, що належать до партії, не солідаризується з російськими шовіністичними вибриками. Зокрема в останніх роках вона давала цьому яскравий вислів. В згаданій статті Іжакевича наводиться виступ М. Храпченка в час зборів відділу мови й літератури Академії наук Советського Союзу. Він сказав, між іншим, таке: «Хіба соціялістичні ідеї стають менш інтернаціональними, якщо вони висловлені українською, литовською, латиською, грузинською та іншими мовами народів Советського Союзу? Гадати, що вони в цьому випадку будуть не цілком інтернаціональними або що національна форма утруднює їх втілення — це значить протиставити російську мову мовам інших народів і тим самим ставати на небезпечний шлях».

У Польщі і Чехословаччині озиваються голоси українців, що протестують проти русифікації. Варшавська «Наша Культура» вмістила огляд вищезгаданого київського збірника. Автор огляду робив таке кінцеве зауваження: «Я думаю, що зовсім не помиляюся, коли скажу, що всякі спроби надавання російській мові привілеїв, чи перетворювання її в державну мову Радянського Союзу, суперечить вказівкам Володимира Леніна, який, чого не можна замовчувати, вважав потрібним відкинути всякі привілеї і припинити насильне прищеплювання одної з мов народам. Не ліквідація національних мов і культур, націй, а піклування про їх вільний розвиток і розквіт — ось лінія, яка повинна бути і, по суті, є провідною на даному етапі!»

По суті, така лінія повинна бути, але її нема. Советський режим, після 50 років існування, стоїть сьогодні перед тими самими кардинальними питаннями, також на відтинку національної політики, як стояв 50 років тому.

БІЧНА АНТЕНА

НОВИП ГУМОРИСТ

Загадав торонтський комуністичний пропаґандист П. Кравчук, людина понура, гумористом стати. Підготовляють український конґрес у Ню Йорку, і з цього приводу в «Житті і слові» появилась Кравчукова гумореска. Невибаглива, зате довга. Взяв Кравчук філядельфійського бандерівця Гната Білинського, назвав його пан Іґнаци і, як кіт з оселедцем, носиться з вигаданим паном Іґнацим із шпальти на шпальту.

Невроку, гумор.

А де ж ділась ваша дотепність, новоявлений гумористе, тоді, як на «Експо-67» з'явився київський віцепрем'єр і офіційно виступав як Пйотр Тронько?

—o—

СИНИ ПОЛЬЩІ

Не кажіть, що в політиці еміґранти ніколи нічого не забувають і нічого не навчаться. Деколи забувають і вчаться. Наприклад, сини Польщі на канадській землі.

«Звйонзек» (об'єднання) поляків у Канаді, що цього року відзначає своє 60-річчя, колись інакшу мав назву. І не тільки назву. Товариство взаємної допомоги звалось Сини Польщі, і в члени приймало не тільки поляків, а теж литовців та українців, «бо Литва і Русь звіку були об'єднані з Польщею, як вільні з вільними». Так писалось у статуті, який, крім широких історичних перспектив, давав членам конкретні доручення, напр., організувати національні польські річниці і помірковано вживати алькогольних напитків.

Українці — як подає інформаційна стаття торонтської газети «Звйонзковєц» — скоро покинули Синів Польщі. за ними вийшли литовці, і на цю пору в польській організації є тільки поляки, які, як вільні серед вільних, не мають ні до кого претенсій.

—o—

ЮВІЛЕЙНЕ ПІДВИЩЕННЯ

Дарунок зробила советська партія та уряд з приводу 50-річчя большевицької революції: оголошено закон, що мінімальна заробітна плата державного працівника має бути 60 рублів. Колгоспник, який є державним слугою, а не працівником, далі працюватиме, як мусить, і житиме, як може.

Новий закон зветься законом «для підвищення добробуту советського народу». Хай буде підвищення. Але яке ж тут підвищення добробуту? З тими 60 ювілейними рублями, які будуть виплачувати аж у післяювілейному році, навіть підвищений державний працівник не знатиме, що таке добробут.

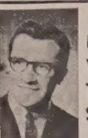

NEVILLE WORLD TRAVEL SERVICE

НЕ ПРОПУСТІТЬ ДОБРОЇ НАГОДИ!

Корабель
АЛЕКСАНДЕР ПУШКІН
МОНТРЕАЛ — ЛОНДОН — ЛЕНІНГРАД

ВІДПЛИВАЄ — 30 квітня, 1 червня, 4 липня, 8 серпня, 10 вересня, 12 жовтня.

ВІЗИ ДЛЯ ВІДВІДУВАЧІВ — На візи, щоб відвідати села, треба почекати від 6 до 10 місяців.

ВІЗИ ДЛЯ ТУРИСТІВ — протягом п'яти днів.

Нові низькі ціни проїзду — Заощадіть до $250.00 літаком або морем

У СССР — безпосередні агенти

Можете сплатити пізніше — 10% завдатку.
Тільки $32.00 проценту на рік від $1,000.00.

Замовляючи квиток у нас, ви не платите більше.

За докладними інформаціями зверніться до

Kathy Sprague, Maurice Miles or Bob Neville

NEVILLE
World Travel Service Ltd.
Professional Bldg., 10844 Jasper Ave., Ph. 429-3374
(formerly Westmount Travel Service)

Аматори Малярі

Віддайте свої картини тепер на

АЛБЕРТСЬКУ ВИСТАВКУ АМАТОРСЬКИХ ОБРАЗІВ

Ця важлива подія дасть вам нагоду, що вашу працю оцінить група знавців-суддів, а вибрані праці увійдуть у збірку, яка створить більшу виставу, що об'їде провінцію.

Реченець для зголошень 1 грудня

Інформації і карти зголошень дістанете у:

Arts and Crafts Division,
Room 424, Legislative Building,
Edmonton, Alberta

ПРО РІЗДВЯНУ ПОШТУ

Міжнародня тарифа (Важна від 1 жовтня 1967 р.)

ЗВИЧАЙНА ПОШТА	Листи
Велика Британія і Північна Ірляндія та всі інші місця в Коммонвелті, Ірляндська Республіка, Франція, Еспанія, З'єднені Держави, їх території і посілості та всі інші місця у Північній, Центральній і Південній Америці та Західніх Індіях.	5 ц. перша унц. 3 ц. кожна наступна унц.
До всіх інших країн:	10 ц. перша унц. 6 ц. кожна наступна унц.
З'єднені Держави, їхні території і посілості та всі інші країни Північної, Центральної і Південної Америки, Західніх Індій і Еспанії.	Друк (Незаклеєні святкові картки) 3 ц. перші 2 ун. 2 ц. кожних додаткових 2 ун. аж до 1 фунта 1 ц. кожних додаткових 2 ун. понад 1 фунт.
До всіх інших країн:	4 ц. перших 2 ун. 2 ц. кожні наступні 2 ун.

ЛЕТУНСЬКА ПОШТА

	Листи	Незаклеєні святкові картки
З'єднені Держави, їхні території і посілості.	8 ц. перша ун. 6 ц. кожна наступна ун.	
Бермуда, Мехіко, Центральна й Південна Америка і Західні Індії, Велика Британія і Північна Ірляндія, Ірляндська Республіка і Европа.	15 ц. кожна пів ун.	15 ц. кожна ун.
До всіх інших країн:	25 ц. кожна пів ун.	20 ц. кожна ун.

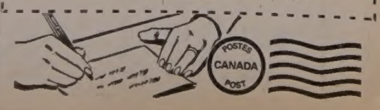

ПАПА ПИШЕ ЛИСТА МИТР. АМВРОСІЄВІ

У Римі відзначили 25-річчя єпископства філядельфійського владики

Філядельфійський митрополит Амвросій Сенишин з приводу 25-річчя свого єпископського служіння одержав привітального листа з власноручним підписом папи Павла VI.

Лист, написаний латинською мовою, хвалить пильну працю філядельфійського ієрарха в розбудові архиєпархії. Папа благословляє митрополита-ювілята, дає йому дозвіл у день ювілею уділяти вірним повного відпусту «за звичайними законами Церкви» і бажає доброго здоров'я і дальшої успішної церковної діяльности. Папського листа прочитав протоархимандрит Василіянського чину о. Атанасій Великий у час урочистої Літургії, яку 22 жовтня правив Преосвященніший Амвросій у соборі св. Петра при престолі св. Иосафата.

Крім українських ієрархів, які живуть у Римі чи прибули на єпископський синод, були й інші церковні достойники, між ними вісім кардиналів. Був керівник конгрегації для Східної Церкви кард. Г. Теста, архиєп. М. Брііні — секретар та інші службовці тієї конгрегації.

Між прізвищами «українських єпископів» ватиканський щоденник «Ль'Оссерваторе Романо» (26 жовтня) подав теж владику Миколая Елька, який ще й досі перебуває в Римі.

Митрополит - ювілят, кажеться у звідомленні ватиканської газети, склав подяку Святішому Отцеві, Східній конгрегації, Василіянському чинові, до якого він належав, кардиналам, єпископам та всім учасникам, «звертаючи думку до духовенства та вірних Філядельфійської архиєпархії і всієї ієрархії за зрозуміння, признання і прихильність до його особи».

Торжество ювілею філядельфійського владики, — каже «Ль'Оссерваторе», — пригадує «динамічну» українську католицьку спільноту, її духовенство, єпископів, між якими відзначається кард. Й. Сліпий.

---o---

Богослуження: листопад

Гр.	Юл.	Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
12	**30**	**Н**	**21 по Сош.**	**26 по Сош. Иосафата**
13	31	П	Стахія ап.	† Івана Золот.
14	1	В	**Лист.** Косми і Дам'яна	† Филипа ап.
15	2	С	Акиндина мч.	Гурія мч.
16	3	Ч	Акепсими мч.	† Матея ап.
17	4	П	Иоанікія Вел. преп.	Григорія св.
18	5	С	Галактіона мч.	Платона і Романа мч.

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
12. — Норт Стар 10.30
19. — Ріно 10.30; Гай Прері 2 попол.
21. — Гарт Рівер 10.30 (празник)
26. — Піс Рівер 10.30

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
12. — Айрон Ривер год. 10.30 р.
19. — Ст. Павль год. 10 р.
21. — Ґлендон год. 10 р., (7 год. веч. річний базар)
26. — Боннивил год. 10 р.

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
12. — св. Параскевії
19. — Смокі Лейк
21 св. Михаїла — Радвей
26. — Смокі Лейк

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472
12. — Лемонт
19. — Ст. Майкел
21. св. Михаїла — храм — Восток св. Михаїла
26. — Делф

о. О. Захаріясевич
P.O. Box 160, Redwater
Ph. 735-3952
12. — Редвотер год. 9; Федора год. 11
19. — Редвотер год. 9; Вог год. 11
21. Введ. в храм Пр. Бог. — Редвотер год. 9
26. — Редвотер год. 10.30

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
12. св. Иосафата — Стар: Всен., Утр., Сл. Б.
19. — Скаро
21. св. Мих. — Лішур: Всен., Утр., Сл. Б.
26. св. Иосафата — Ярослав: Всен., Утр., Сл. Б.

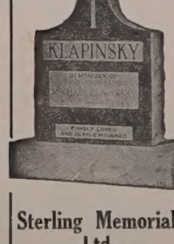

Sterling Memorials Ltd.

3619 - 118 Avenue
EDMONTON, ALTA.
Ph. 474-1311
Фабричні ціни
Peter Kokolski, Manager

Щонеділі по Сл. Б. — Панахида за душі вояків.

о. Б. Карпчек
P.O. Box 502, Hines Creek
Phone 83
12. — Райкрафт 10 і Гренд Прері 1 попол.
19. — Гайнс Крік 10 і Вайтло 1 попол.
21. Введення — Ройс 10
26. — Ворслей 10 і Гайнс Крік 1 попол.

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
12. — Ту Гилс, год. 10; Герн Гил, год. 11.30; Ту Гилс, год. 7.30 веч. Молебень і перша місійна наука. Від 12 - 19 св. місія під проводом о. М. Нички ЧСВВ. Щодня рано Сл. Б. із місійною наукою о год. 10 ранку, о год. 7.30 веч. Молебень і місійна проповідь
19. — Ту Гилс, год. 10; закінчення св. Місії і спільний обід
21. — Плейн Лейк, год. 10.30; Ту Гилс, год. 6 веч.; Новий Київ, год. 7 веч.
26. — Ту Гилс, год. 9; Плейн Лейк, год. 10.30; Новий Київ, год. 7 веч.

о. Б. Лозинський
P.O. Box 215, Holden
Phone 104
12. — Дейзленд
19. — Голден-фарми
21. — Коперник
26. — Голден-місто
Всюди 9.30 Утреня або Всеночне.

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
Ph. 455-5534
12. — Гей Лейкс год. 9; Равнд Гіл год. 11
19. — Кемрова год. 9; Гей Лейкс год. 11
26. — Гей Лейкс год. 9; Равнд Гіл год. 11

о. Є. Мельничук
P.O. Box 215, Boyle, Alta
12. — Франс 10.30 год. рано; Бойл год. 1 попол.
19. — Крегенд рано год. 10.30; Бойл 1 год. попол.
21. Соб. Мих. Арх. — Франс 10.30 рано
26. — Просперіті год. 1.30 рано; Бойл год. 1 попол.

о. П. Петришин
P.O. Box 391, Athabasca
Ph. 675-2593
12. — Атабаска
19. — Ричмонд Парк
21. — Росінгтон (храм)
26. — Атабаска

о. Б. Снігурович
11219 - 58 St., Edmonton
Ph. 479-3745
12. — Едсон год. 9; Вайлдвуд год. 12
19. — Черґіл год. 10; Рочфорд Брідж год. 2 попол.
26. — Менлі год. 9; Дрейтон Велі год. 12

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
12. — Стрий
19. — Спедден
21. св. Михаїла — Вилна (річний базар)
26. — Даннінг

МІЖНАРОДНІЙ З'ЇЗД КАТОЛИЦЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

«ЖІНКИ — ТВОРЦІ НОВОГО СУСПІЛЬСТВА»

Ірина ПАВЛИКОВСЬКА

«Жінки — творці нового суспільства» — під таким гаслом відбувся в Римі від 4 до 9 жовтня міжнародній конгрес ССКЖО, в якому взяли участь представниці 60 народів з п'ятьох континентів світу. Участь у з'їзді взяла теж українська делеґація в складі: Ірина Павликовська, Ірина Малицька (Торонто), Марта Калитовська і Маркіяна Гузар.

Світовий союз католицьких ЖО) — це велика міжнародна організація: об'єднує 120 крайових організацій з мільйонами членів у всьому світі. Цей союз заснований 1910 року; його осідок — у Парижі.

Головні завдання союзу — об'єднати і зміцнити сили католицьких жіночих організацій, щоб — (а) поширювати християнські засади в світі, (б) зокрема в суспільному і державному житті, (в) вивчати проблеми міжнародного світу та репрезентувати католицькі організації в Об'єднаних Націях і комісіях і дати свій вклад у їх працю.

ССКЖО має дорадчий голос в ОН, працює в різних комісіях ОН, головно в комісії статусу жінки.

З'ЇЗД ПІСЛЯ СОБОРУ

Цьогорічний конгрес ССКЖО в Римі був перший після II Ватиканського Собору. Він був заздалегідь дбайливо приготований. Його попередили студійні дні ССКЖО в Парижі. Це був діловий конгрес, призначений для провідниць. Праця конгресу йшла від ранку до вечора, включно з неділею. Конгрес відбувався в «Домус Маріє». Заля засідань була декорована прапорами тих народів, що брали участь, був теж синьо-жовтий прапор.

Конгрес відкрила голова ССКЖО еспанка п-і П. Бельосільйо. Опісля подано короткий огляд діяльности праці католицького жіноцтва на цю пору.

Згадано мовчазну Церкву окремою молитвою, яку прочитала член управи ССКЖО литовка п-і В. Венскус.

Праця конгресу велася в комісіях; їх висновки і тези були прийняті конгресом.

Як на пленарному засіданні, так у комісіях промовці вказували на потребу співжиття усіх християн в дусі ухвал Вселенського Собору і на потребу участи католицького жіноцтва в суспільнім і державнім житті.

Головну вагу клали на підвищення рівня праці жіночих католицьких організацій. Окрему увагу звернено на 1968 р., який Об'єднані Нації проголосили Роком прав людини.

Висновки конгресу такі: (1) треба католицькому жіноцтву брати більшу участь в державному і громадському житті, цікавитися проблемами своєї громади і країни та щораз більшими проблемами міжнародного світу; (2) розуміти і діяти в користь цілого людства на засадах християнських принципів і єдности.

Римський конгрес був великим кроком уперед у житті ССКЖО, бо підготовив жіноцтво до нової ролі в житті Церкви і свого народу.

ВІД 1957 РОКУ

Ліґа українських католицьких жінок Канади від 1957 р. є повноправним членом ССКЖО, і її делеґатки вже брали участь у двох попередніх конгресах. 1957 року участь у конгресі ССКЖО брала тодішня голова Катерина Кравс, а 1961 р. — д-р Стефанія Потоцька і Марта Калитовська. Цього року чотири делеґатки були учасницями конгресу, брали участь у нарадах і дискусіях. Крім того, українська делеґація мала окремі успішні виступи, які познайомили делеґаток з українською культурою та церковним обрядом.

Третього дня конгресу в програмі був товариський вечір з відповідною програмою під гаслом «Зустріч культур». Майже кожна делеґація давала якусь точку, а багато делеґаток були в своїх народних одягах. ЛУКЖК підготовила на той вечір дві точки: виставку народних виробів і український танок, виконаний учнями малої семінарії в Римі. На виставці, яку відкрито вранці, були вишивки, мережки, гаптти, українська кераміка, ляльки, писанки, а на середині стола — гарна ікона з рушничком. Ця виставка викликала загальне зацікавлення. При столі були Маркіяна Гузар в полтавському одязі та інші українки, які давали пояснення. Побіч стояв столик з книжечками і книжками, які роздавано відвідувачам.

ЛУКЖ надрукувала окрему інформаційну листівку англійською мовою про діяльність своєї організації та взагалі українців Канади.

Ввечорі 16 учнів малої семінарії в Римі виступили з українським танком при власній музиці. Цю школу ведуть українські оо. салезіяни. Молодих танцюристів усі вітали захоплено.

Дуже великим нашим досягненням було те, що третього дня з'їзду для всіх учасниць була відправлена Служба Божа українського обряду. Правили о. шамбелян М. Марусин, о. С. Мудрий ЧСВВ та о. Д. Библів ЧНІ. Співав хор студентів української духовної семінарії; один з них по-французькому давав пояснення про відправу. Всі учасниці конгресу причащались. На закінчення о. М. Марусин трьома мовами сказав, що Службу Божу відправлено за успіх конгресу, за Святішого Отця, за мир в світі і за мовчазну Церкву. Ця відправа зробила велике враження на присутніх делеґаток. Голова ССКЖО особисто склала подяку священикам і студентам.

В час перебування в Римі українські делеґатки склали привіт і пошану верховному архиєпископові — кардиналові Иосифові Сліпому. Відвідали теж архиєпископа Івана Бучка та митрополита Максима Германюка, який був у той час у Римі. Оглянули теж будинки Українського католицького університету і малої духовної семінарії.

11 жовтня почався в Римі світовий конгрес світського апостольства. Була численна українська делеґація під проводом д-ра В. Янова. Ірина Павликовська та Ірина Малицька були представницями Канади в українській делеґації.

На закінчення ми поїхали до церкви св. Петра, щоб на гробі св. Иосафата подякувати Всевишньому за все.

НА УНІВЕРСИТЕТ У РИМІ

На Український католицький університет у Римі п-і Софія Слаба, вдова по бл. п. о. Володимирі Слабім, склала 100 дол., а на Шевченківську фундацію — 50 дол. Діти покійного священика Тарас і Марія коштом 180 дол. уфундували чашу для церкви св. Юрія в Едмонтоні.

Бл. п. о. В. Слабий, який помер пів року тому у Манітобі, похований на українському цвинтарі св. Михаїла в Едмонтоні.

---o---

Делеґатки ЛУКЖ їдуть до Ню Йорку

На Світовий конгрес вільних українців у Ню Йорку поїде делеґація ЛУКЖ, сказала «УВістям» голова крайової управи ЛУКЖ Ірина Павликовська. Будуть делеґатки з Едмонтону, Саскатуну, Вінніпеґу, Монтреалю й Торонта.

Наша організація — сказала п-і Павликовська — бажає найкращого успіху для Світового конгресу для об'єднання і вияву свобідної думки у вільному світі і для створення світового координаційного центру.

Жіноча сесія, яку приготовила Світова федерація українських жіночих організацій (СФУЖО), має дати огляд праці і дальші напрямні. Наради проходитимуть у вісьмох комісіях. На пленарному засіданні будуть три доповіді: (1) 50-ліття громадської повноправности; (2) Становище української жінки на рідних землях; (3) Наші завдання.

Ця сесія має відзначити 50-річчя (1918-1967) громадських прав української жінки. В сесії заповіли свою участь усі жіночі організації у вільному світі. — сказала Ір. Павликовська.

---o---

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
12. — Іннісфрі-місто 10.30
19. — Ренфурлі 10.30
21. — Менвіл 10.30
26. — Іннісфрі Х ренч 10.30

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730
12. — Дервент (8.30); Мирнам (10.30) День ЛУКЖ; Верміліон (7.30 веч.)
19. — Дервент (8.30); Елк Пойнт (10.30)
21. св. Михаїла — Дервент (10)

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. Б. Лисак ЧСВВ
1213 Falls St., Nelson, B.C.
Ph. 352-3623
19. — Крестон 12
19. — Нелсон 9.30; Трейл 12
26. — Кренбрук 10

о. І. Макух
1112 Caledonia Ave.
Victoria, B.C., Ph. 384-6006
12. — Вікторія год. 10 рано
12. — Шемайнус год. 3 попол.
19. — Порт Алберні год. 10 рано
26. — Вікторія год. 10 рано

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
12. — Радісон (по відправі параф. збори)
19. — Норт Бетлфорд
21. св. Михаїла — Норт Бетлфорд
26. — Медовлейк

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
8. св. Димитрія — Сматс Всен. 9.30
12. — Пітерсон 10.30
19. — Гаврилюки 9.30
21. Соб Михаїла — Вонда 9.30
26. — Сматс 10.30

Округа Вадіна
пошт. скр. 388
12. — Вадіна год. 10 рано (по Сл. Б. річні збори жінок; Ватсон, год. 3 попол.
19. — Поркюпайн год. 10 рано; Роз Велій год. 3 попол.; Вадіна год. 7 веч.
21. св. Михаїла — Понас Лейк год. 10 рано (празник); Вадіна год. 7 веч.
26. — Вадіна год. 10 рано (по Сл. Б. річні збори); Фостон, год. 3 попол.

о. С. Гарванко
P.O. Box 103, Krydor., Ph. 40
19. — Орліс і Блейн Лейк
21. Соб. Арх. Михаїла — Кридор
26. — Угринів

о. А. Музика
P.O. Box 37, Norquay., Ph. 65
12. — Норквей 8.30; Сван Плейн 10.30; Пеллі 1 попол.
19. — Арран 8.30; Норквей 10.30; Ґлен Елдер 1 попол.
26. — Норквей 8.30; Гаес 10.30; Арран-Весна 1 попол.

о. А. Пакош
751 - 14 St. W., Prince Albert
Ph. 763-3645
12. — Міт Парк
19. — Мекдовал
21. — Самбург
26. — Міт Парк

о. А. Хоружий
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
12. — Алвена-місто
12. — Боднарі 2 попол.
19. — Ланівці
21. св. Михаїла — Алвена-місто (храм)
26. — Алвена-фарми

о. В. Фляк
P.O.B. 310, Hafford, Ph. 37
12. — Рішард 9.30; Геффорд 11
19. — Геффорд 9.30; Албертави 11
21. св. Михаїла — Геффорд 9; Алтікейн 10.30
26. св. Иосафата — Спірс 9.30; Геффорд 11

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
12. — Вакав 10 рано
19. — Вакав 9 рано; Борщів 11 (збори)
21. Арх. Михаїла — Сокаль 10 рано
26. — Вакав 10 рано

о. С. Юник ЧСВВ
P.O. Box 1375, Melfort, Sask.
12. — Гронлід год. 10.30; Мелфорт 7.30
19. — Ніпавин год. 10.30; Мелфорт 7.30
21. св. Михаїла — Гронлід 10.30 (празник)
26. — Брукебі год. 10.30

ДВАДЦЯТЬ ПЕРША НЕДІЛЯ

ЛИСТ ДО ГАЛАТІВ: зач. 203

Брати, знаючи, що чоловік не оправдується ділами закона, тільки вірою в Ісуса, щоб оправдатися вірою в Христа, а не ділами закона, бо ділами закона не оправдається ніяке тіло. Коли ж шукаючи оправдання в Христі, і самі явилися грішниками, то чи Христос є слугою гріха? Зовсім ні! Бо коли я те, що знищив, знов будую, роблю себе переступником. Бо я через закон умер законові, щоб жити Богові. Я з Христом прибитий до хреста. А живу вже не я, але живе в мені Христос. А що живу тепер у тілі, живу вірою в Сина Божого, що мене полюбив і віддав себе за мене.

СВЯТЕ ЄВАНГЕЛІЄ ВІД ЛУКИ: зач. 35

Сказав Господь таку притчу:

Вийшов сіяч сіяти своє зерно; і як сіяв, одне впало край дороги і подоптано його, і птахи небесні поклювали його. А друге впало на камінь, і, зійшовши, усохло, бо не мало вогкости. Інше ж впало між терня, і виросло терня та й заглушило його. А інше впало на добру землю і, зійшовши, вродило стократно.

Це сказавши, закликав: Хто має уші слухати, нехай слухає.

Питали ж його учні його: Що це за притча ота?

Він же сказав: Вам дано розуміти тайни Божого царства, а іншим у притчах, щоб дивились вони і не бачили; слухали і не розуміли.

Ось що значить ця притча:

Насіння, — це слово Боже. Те, що край дороги, це ті, що слухають, але потім приходить диявол і забирає слово з їх серця, щоб не ввірували і не спаслися. А що на камені, це ті, що вислухавши, з радістю його приймають; та ці кореня не мають, — до часу вірують, та в часі напасти відпадають. А що впало між терня, це ті, що вислухавши, відходять, та журбою, багатством і розкошами життя поглушені, не дають овочу. Що ж у добрій землі, це ті, що вислухавши слово, держать у щирому і доброму серці й дають овоч у терпеливості.

Це сказавши, закликав: Хто має уші слухати, нехай слухає.

---o---

Срібна медаля едмонтонському єпископові

Преосвященний Владика Ніл є одним з едмонтонців, які вже одержали срібну медалю з приводу сторіччя Канади. Між відзначеними мешканцями Едмонтону є провінційні міністри, між ними А. Головач, і деякі посли.

Досі державний секретар (міністер внутрішніх справ) вислав медалю 5,000 особам у Канаді. За вістками з Оттави, бл. 20,000 канадців одержать медалю до кінця цього року.

Срібна медаля має напис: «Канадська конфедерація, 1867 - 1967» і відбитку канадського прапора і герба. Відзначена особа одержує листа від федерального уряду з признанням «за цінну службу для нації».

---o---

Патріярх Алєксєй призначає ігуменю

Після смерти ігумені манастиря в місті Мукачеві Закарпатської области, московський патріярх призначив нову настоятельку черниць, повідомляє «Журнал московської патріярхії».

Після насильного церковного «воз'єднання» в 1947 р., колишній василіянський манастир («покинутий ченцями-василіянами», каже офіційний орган московської патріярхії) став манастирем православних черниць під проводом ігумені Параскеви (Прокоп). Вона померла цього року. Патріярх висловив співчуття черницям і призначив черницю Атанасію виконувати обов'язки ігумені.

---o---

З «ЛИСА МИКИТИ»

Порівняння

Який композитор,
Така й композиція.
Який «естаблішмент»,
Така й опозиція.

Маємо на продаж ось ці книжки

Служба Божа, церк.-слов. текст, ціна: 25 центів.

о. В. Лаба: «Євангельські окрушини», духовні науки на неділі церковного року, ціна: 2.00 дол.

о. В. Лаба: «Книга об'явлень св. Івана», ціна: 50 центів.

о. М. Дядьо: «Відвічні стежки», духовні науки про Божі й церковні заповіді, ціна: 2.00 дол.

о. М. Дядьо: «Євангельські правди», науки про правди віри, ціна: 2.00 дол.

о. М. Дядьо: «Джерела життя», науки про Святі Тайни, ціна: 2.50 дол.

о. Є. Камінський: «Отче наш», духовні науки, ціна 2.00 дол.

о. С. Семчук: «Братство українців католиків», ціна: 20 центів.

о. А. Манн і ієромонах Марко: «Ченці студитського устава», ціна: 25 центів.

«Богословія», ч. 21 - 24 (1964), ч. 25 - 28 (1964), ціна: 3.00 дол. (за примірник).

д-р Т. Мацьків: «З-над Дністра на канадські прерії», спогади, ціна: 3.00 дол.

А. Чайковський: «На уходах», ціна: 2.00 дол.

Кольорові картки — світлини Блаженнішого Иосифа, верховного архиєпископа-кардинала, в ризах; чотири світлини: 1.00 дол.

Великий кольоровий портрет кард. Иосифа (12 × 16 цалів), ціна: 3.00 дол.

Замовлення з грішми просимо висилати до:

UKRAINIAN NEWS,
10967 - 97 St., Edmonton, Alta.

ПОСВІДКИ (РЕСІТИ) ДЛЯ ПАРАФІЙ

призначені для податкового уряду (інком текс), про одержання пожертв на церкви та парафії, згідно з вимогою нових розпоряджень, виготовляє друкарня "Українських вістей".

ЗАМОВЛЕННЯ СЛАТИ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ "УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ"

З НАШОГО ЖИТТЯ В КАНАДІ

ВІД ВЛАСНИХ ДОПИСУВАЧІВ

Ст. Пол, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ВАСИЛЯ ЯКИМЦЯ

Один за одним відходять наші піонери у вічність, залишаючи свою приватну, національну та релігійну спадщину молодому поколінню — своїм дітям і внукам. Між піонерами, що відійшли у вічність, опинився теж і бл. п. Василь Якимець, що прийнявши Найсв. Тайни, покинув цей світ у шпиталі в Ст. Пол 19 липня.

бл. п. Василь Якимець

Покійний прийшов на світ 8 лютого 1891 р. в селі Серни, пов. Яворів, Західна Україна. Там він провів свої дитячі та молодечі роки. Вже 6-тилітнім хлопцем став він пів-сиротою, бо тоді помер його батько. В 15 років стратив він теж свою матір, яка теж перенеслася на другий світ. Залишився круглим сиротою, покидає він рідне село й виїздить на працю до Німеччини, де за три роки заробив стільки грошей, що міг заплатити за білет до Канади й 1911 р., й пускається шукати кращої долі до зеленої Канади. Тут приїхав першого травня й заїхав до Алберти, маючи в кишені рівно одного доляра. Цього доляра заплатив у бюрі залізничої компанії СіПіАр за це, що його прийняли туди на працю по 12 і пів цента на годину. Цей заробіток його не вдоволяв і він за якийсь час покинув працю в СіПіАр-а й пішов працювати до Келґари, де платили йому по 25 центів на годину. Там працював 5 років на різних роботах. То був час першої світової війни й багато робіт не було, але покійний завжди якусь роботу собі знайшов. Але й та праця не вдоволяла покійного, тому він бере в Оси гомстед, на якому працює літом, а зимою йде на працю до копальні вугілля в Дромгеллер. Заощадивши трохи грошей, він в 1919 р. відкриває крамницю мішаних товарів (дженерал штор) в Восетній. В 1924 р. одружився він з Анастазією Галас, в 1928 р. продав крамницю й купив готель Елк Пойнт та фарму в тійже околиці. Готель винаймив другим, а сам пішов фармувати на 10 років.

Тут, попри свою працю, не забуває й про свою церкву. З гуртком українських поселенців організує парафію, купують площу під церкву та навіть дещо матеріялу. До будови церкви він не діждався, бо 1945 р. трапилася йому нагода продати добре готель й купити другий (Доналд готель) у Ст. Пол. Цей готель він уже провадив сам, трохи доробився майна й в 1948 р купує готель Еліс в Кемровз. Оба готелі вимагали від покійного багато праці, а його здоров'я було вже досить підірване, тому в 1960 р. продав готель в Кемровз, а в 1963 р. в Ст. Пол і залишився тут доживати старости.

Покійний Василь був тихої та милої вдачі, приязний до всіх та радий кожному помогти. Був щиро прив'язаний до своєї церкви. Тому, що в Ст. Пол не було нашої церкви, покійний був членом римокат. церкви та Лицарів Колюмба. Коли українці в Ст. Пол стали думати про будову своєї церкви й створили парафіяльний комітет Покрови Пресв. Богородиці, то покійного вибрали головою того комітеету. Як голова комітету покійний вклав дуже багато часу, праці і власних грошей, щоб побудувати українську церкву в Ст. Пол. Його дружина рівнож помагала влаштовувати бінґа, вечірки та базарі, щоб придбати фонди на будову церкви. Покійний діждався хвилини посвячення церкви св. Покрови, що для нього було великою радістю. Він й дальше був головою церковного комітету, а його дім був пристановищем для священиків, що приїздили туди на Богослуження.

П-во Якимці, які були практикуючими християнами-католиками, виховали гарно, по християнськи та в пошані до рідної традиції теж і своїх дітей. Одна його дочка працювала норсою в шпиталі й вийшла заміж за лікаря Семенюка, тепер живуть у Монтреалі й мають 4-ро дітей. Син його Иосиф має крамницю з холодільниками і є власником готелю в Ллойдмінстер. В родині Иосифа є 10-ро дітей, в тому чотири хлопці з вівтарної дружини. Навчив їх цього їхній дідусь Василь, який колись співав у хорі в Калгарах. Дириґентом цього хору був Байдужий. Покійний був там теж свого часу рекордовим секретарем за часів, як туди доїздили о. Гура ЧСВВ, о. В. Ладика ЧСВВ та о. С. Дидик ЧСВВ. Покійний Василь теж співав у церковному хорі в Ст. Пол. Останніми тижнями покійний тяжко хворів, а доглядала його з посвятою його вірна дружина Анастазія, аж доки 19 липня не визволився з усіх болів.

Похоронні відправи зачалися в п'ятницю панахидою при великому здвизі людей та участи Лицарів Колюмба, яких покійний був членом. При цій нагоді Лицарі Колюмба передали до нашої церкви чашу в честь покійного, а його синові Иосифові шаблю його батька.

Заупокійну св. Літургію й похорон відслужили в суботу, 22 липня місцевий парох о. Д. Гнат та о. Т. Сеньшин ЧСВВ при асисті латинського катедрального пароха о. Крото.

Слід згадати, що покійний Василь був довголітнім передплатником "Українських Вістей" й заохочував других передплачувати цю газету.

З нагоди похорону родина покійного переслала жертву на покриття коштів виготовлення кліші та склала 5.00 дол. на пресовий фонд газети. За жертву щиро дякуємо, а покійному вічна пам'ять.

В. Гулька

ПОДЯКА

Родина покійного складає щиру подяку Всеч. о. пароховi Д. Гнатові та Впр. о. Т. Сеньшиному ЧСВВ за відслуження похоронних обрядів та слова прощання й потіхи. Сестрам Служебницям дякуємо за участь в похороні та молитви. Лицарям Колюмба дякуємо за несення домовини з мощами покійного, за прощальні промови та за жертвування чаші до церкви. Нашим приятелям дякуємо за жертви на Служби Божі та за вінки на могилу покійного. Похоронному заведенню Парк Дейл Фюнерал дякуємо за совісну услугу. Дякуємо дякам та церковному хорові за спів під час похорону. Жіночому товариству дякуємо за приготування поминального обіду.

Дружина, діти та внуки

Похорон у Восетній, Алберта

В неділю 27 серпня 1967 р. стався нещасливий автомобільний випадок, в котрому трагічно згинув молодець Амврозій Мельник з Восетни, Алта.

бл. п. Амврозій Мельник

Ненадійна та трагічна смерть молодого Амврозія була болючим ударом не тільки для його найближчої родини, але також для тих всіх, що його знали. Покійний Амврозій був лагідної вдачі, працьовитий, музикальний.

Похоронні відправи по бл. п. Амврозієві почалися парастасом, що відправив о. Т. Гурко з Радвей. Заупокійну св. Літургію відправив о. парох в церкві св. Духа у Восетні та виголосив в англійській та українській мовах прощальне слово. Тлінні останки бл. п. Амврозія зложено на католицькому цвинтарі у Восетні.

В похоронах покійного взяла участь вся горем прибита родина та велике число його приятелів і знайомих. По похороні відбулася в церковній залі поминальна перекуска, в часі якої приявні зложили на пресовий фонд "УВ" суму десяти долярів.

Амврозій Мельник був сином Івана і Марії з Полянських, народився 25 червня 1941 р. у Восетні і тут скінчив школу. Оставив 2-ох братів, Івана і Василя, і дві сестри Лілію і Елисавету.

Редвей, Алберта

ВІНЧАННЯ НЕСТОРА І ЛАРИСИ БУРИН

В суботу 15 липня відбулося в церкві св. Василія в Едмонтоні вінчання молодої пари Нестора Бурин та Лариси Лисак. Обряду вінчання довершили о. Т. Гурко та о. Б. Лисак ЧСВВ. Дякував під час вінчання Д. Лисак. Дружбами були: Б. Бурин, В. Бнотюк, Р. Тарас і С. Бойчук. А дружками: А. Рохановський, К. Мішан, А. Лисак, А. Лисак.

Нестор і Лариса Бурин

Весільне прийняття відбулося на Редвей при участи поверх 300 гостей. Господарем прийняття був п. Д. Лисак. Він зразу представив головний стіл, а відтак попросив о. Б. Лисака ЧСВВ проказати молитву. Опісля внесено тост в честь молодої. Після вечері господар розказав коротко історію життя молодят. Молода є дочкою Михайла та Варвари Лисак з Мондеру, де її батьки є членами парафії св. Петра й Павла. Молода закінчила гай скул в Мондері. Була теж діяльна в відділі УКЮ в Мондері. Брат її о. Борис є священиком-василіянином й душпастирює тепер в Нелсон, Бр. К. Родичі молодого Василь і Домка Бурин є членами української католицької парафії в Редвей. Рівнож їх син Нестор брав участь в парафіяльному житті в Редвей, де провів свої дитячі й молодечі роки та закінчив школу. Після того промовляли оба священики, які складали молодій парі побажання всього добра на нову дорогу життя. Гості відспівали молодятам грімке многоліття.

Молодий подякував батькам молодої за свою дружину, своїм батькам за гарне виховання, а гостям за участь у весіллі. Місцевий парох о. Т. Гурко закінчив молитвою весільний бенкет, після чого відбулася забава з танцями та перепій з даруванням молодят.

Другого дня відбулася в домі п-ва Бурин весільна гостина-поправини, в часі якої на заклик п. Д. Кругляка з Едмонтону переведено збірку на фундацію Т. Шевченка та на "Українські Вісті", на які передано 12.05 дол. За жертву щиро дякуємо, а молодій парі бажаємо многих літ.

Похорон бл. п. Насті Бойко у Вилна, Алберта

В середу, 19 липня в шпиталі на Вильна, Алберта, відійшла у вічність бл. п. Настя з дому Дацик, зам Бойко. Відійшла взірцева і всеціло віддана дітям мама, яка важко пробивалася крізь життя, щоб тільки своїх дітей випровадити в люди.

Покійна Настя Бойко прийшла на світ у селянській родині, в селі Поторжиця, пов. Сокаль, Західна Україна, 3 лютого 1886 року. Там вона провела свої дитячі й молодечі літа, там перейняла від своїх родичів любов до рідної, української, католицької Церкви і народу. Та тій любові осталась вірною через все своє життя. В 1905 р. виеміґрувала до ЗДА, до Дітройту і там скоро виходить заміж за краяна з сусідиього села Волсвина, Наума Бойка. Молоде супружжя довго не загріло місця в Дітройті, бо вже 1906 року переносяться до Едмонтону, Алберта, де вже в тому часі було багато односельчан й краянів. Наум весь час свого побуту в Едмонтоні працює вуглекопом (майнером), а 1914 року переходять обоє з дітьми на гомстед у Васел. Звідти 1920 року йдуть вже на сталий побут у Давнінґ біля Вильна. Тут захоплює їх повоєнна депресія та всі з нею зв'язані гаразди. Надобавок всього Наум починає хворіти, а 1936 року помирає залишаючи Настю з 11 дітьми. Важкі часи настали для Насті, але повна життєвої енергії, кріпка вірою і духом не піддається, а з завзяттям, гідним мужчини, пробивається кріз життя і на одній, бідній фармі виховує гарно свої діти.

Серед боротьби з важкими обставинами Настя мусіла перенести ще інші удари: помирають у розцвіті життя її дві доні, а друга світова війна бере в жертву її сина Павла, що гине на европейському фронті. І хоч як важке було життя покійної, то весь час вона була відданою членкою своєї церкви, ніколи чи літом чи зимою не опустила богослужень, спомагала свою церкву чим й як могла та була в тому добрим прикладом не тільки для своїх дітей, але й других парафіян. Такою знали покійну на Давнінґ й околиці, тому на її похоронах було багато сусідів й знайомих, які прийшли відпровадити її у вічність.

В п'ятницю 21 липня, год. 8 вечора, у церкві на Вильна о. Я. Федуник в заступстві неприявного о. пароха, відслужив парастас, а в суботу 22 липня год. 10 рано Сл. Божу й докінчення похоронів в церкві на Давнінґ, де покійна весь час була відданою парафіянкою. Веч. о. Федуник, як бувший парох Вильна, знав добре покійну та щиро попрощав її на дорозі до Бога, перед Його справедливий суд. По похоронах в Комюніті галі, бувшій школі Ліліфілд, відбувся заходом дітей поминальний обід, як останний дарунок їх для мами.

бл. п. Настя Бойко

Покійну оплакують: 2 сини — Михайло із Квін Шарльот Айленд, Бр. К. та Іван із Калґар і 6 доньок: Марія, яка ввесь час була з мамою на фармі коло Давнінґ, Ольга Попович в Давнінґ, Ева Восвітка в Калґарі, Кейті Лявтенслаґер в Калґарі, Иосифа Рейлей в Едмонтоні і Бетті Бартлет в Калґарі. Оплакують її рівнож 19 внуків і 1 правнук та рідний брат: Семен Дацик у Вильна.

Похоронами вміло заряджувало похоронне заведення Парк Меморіял. На пресовий фонд "Укр. Вістей" родина покійної зложила $10.00. За жертву щиро дякуємо, а покійній вічна пам'ять.

Присутній

Вох, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. АНТОНА МАРЧАКА

У четвер 27 вересня 1967 року в домі своєї доньки і зятя Анни і Івана Чічака в Едмонтоні помер бл. п. Антін Марчак.

бл. п. Антін Марчак

Покійний Антін родився 24 травня 1873 року в селі Синява, повіт Збараж, син Павла і Анни Юнка. Молодим юнаком приїхав до Канади в 1902 році і поселився на "гомстеді" в околиці Вог, Алберта, працюючи на ріллі. В 1908 році жениться і починає жити подружим життям через 48 років. В 1941 році занедужав на недугу очей і переїжджає до Едмонтону до доньки Анни, щоби там лічитися. Два роки пізніше в 1943 році тратить зовсім зір і через 24 роки своєї недуги-сліпоти переживає під опікою родини Чічаків в Едмонтоні 11911 - 82 вул. В 1956 році померла його жінка і похована на Вох. Півтора року перед смертю старість прикувала його зовсім до ліжка. В часі його хвороби дбайливо і з посвятою віддавала йому всяку прислугу донька Анна і зять Іван Чічак.

У подружньому житті Бог поблагословив їх 4 синами і 5 дочками: Івана, Петра, Степана, Павла; з дочок: Кароліну Стацишин, Анну Чічак, Джойс Свансон, Лусі Логойда, і Марію Стацишин. Залишив 6 внуків і одну правнучку. Покійний Антін залишив двох братів Люіса і Франка і 3 сестри: Иосифину Зілінський, Кароліну Зілінський і Еву Пеарль.

В часі свого життя покійний відзначався побожністю, був практикуючим християнином, не жалував жертви на Божий храм.

Похоронні богослужби розпочались з похоронного заведення Парк Меморіял в Едмотоні в п'ятницю 29 вересня Парастасом, а слідуючого дня в суботу 30 вересня св. Літургією у Вох, Алта. Парастас і св. Літургію відправив о. Ол. Захаріясевич при співучасті багато народу. Церква у Вох була вщерть виповнена, навіть багато людей стояло, бо не було де сісти. Під час св. Літургії о. Захаріясевич попрощав щирими словами небіщика згадуючи велике його страждання і ще більшу терпеливість в часі 24-літньої його недуги. Покійний відійшов у вічність заосмотрений Тайною Маслосвяття.

По відпровадженню тіла на місцеве кладбище, де спочиває біля своєї жени, під церквою відбувся похоронний обід, на якому не стало місця при столі. Тому деякі були змушені їсти на стоячки. Наприкінці обіду зять Іван Чічак подякував священикові, Парк Меморіял, дякові, всім близьким і знакомим за участь у похоронних богослужбах.

При самім кінці на заклик дяка п. Яр. Боднара присутні зложили $18.55 на пресфонд "Укр. Вістей". За жертви щиро дякуємо, а покійному Антонові нехай вічна пам'ять буде між нами.

ПОДЯКА

Цею дорогою складаю щиру подяку о. Ол. Захаріясевичеві за відслуження Парастаса, св. Літургії і похоронних відправ, Парк Меморіял за совісну і добру обслугу в часі похорону, дякові п. Я. Боднарові, усім сусідам, знакомим, які прийшли віддати останню прислугу нашому Татові і Дідусеві.

Діти, зяті, внуки, правнучка

ВИРІВНЯЙТЕ ВАШУ ПЕРЕДПЛАТУ ЗА "УВІСТІ" РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА "УВ" — ТІЛЬКИ $4.00

Іван Німчук, Лемонт — СПОМИН ПІОНЕРА

З ДЖУРИНА ДО КАНАДИ

ЗАКІНЧЕННЯ

Хотів я ще багато більше річей згадати й то обширніше, от хочби великий вилив ріки Саскечеван в 1915 р. і про страшну градову тучу того ж року, яка тягнула понад рікою й вдарила з такою силою, що перемішала дозріваючі збіжжя з землею. Град пооббивав кору на дереві так сильно, що й досі це слідно на деревах. З західного боку хат не залишилося ні одного вікна, навіть ґонти на дахах були понищені.

Знову ж 24 липня в 1918 р. сильний мороз знищив усі засіви та городину, а зараз чергового року була посуха, настав брак паші й соломи, до того зима з 1919 на 1920 р. була дуже затяжна з великими снігами й тягнулася аж до травня. Фармері їздили десятками миль шукаючи за сіном та соломою для худоби, що ричала з голоду. Пашу спроваджувано з накладом великих коштів з дуже далеких сторін. В кого були будинки пошиті сніпками, то їх здирали й годували ними худобу. Багато фармерів залізло у великі довги, рятуючи худобу, з якої й так багато згинуло на весну з ослаблення та недостачі корму.

Годі теж не згадати й про велику пошесть-інфлюенцу, яка осінню 1918 р. перекотилася по цілій земній кулі, а з нашої околиці забрала багато жертв, переважно молодих людей. Цілі родини лежали покотом в горячці. Хто був здоровий, той ходив від сусіда до сусіда, годував та напував худобу та дріб та піклувався, як міг хворими.

Всі ці події мають багато цікавих моментів, які варто б описати. Але мої очі ослабли й годі було це зробити. Добре, що, після операції, ще розпізнаю людей, а деколи при помочі сильних окулярів ще й дещо зможу перечитати, але це мене мучить.

Думаю, що й те, що я описав, дасть деякий образ переживань наших піонерів і представить, як тяжко вони працювали, щоб придбати кращу долю для своїх нащадків. Хоч ці часи були тяжкі, але в них було багато краще співжиття, як тепер, яке тепер майже зовсім заникає. Густі колись фарми зникають одна за другою, люди вимирають або переходять жити до міст, а на їхньому місці постають великі фарми з великою машинерією, яка легко заступає колишні піонерські руки та кінську чи волову силу. А те колишнє, хоч тяжке, але миле, майже родинне життя, яким жили перші поселенці, піде зовсім у забуття...

* * *

На цьому кінчаємо передані нам сином тепер вже покійного Івана Німчука — Стефаном, його цікаві спомини. На жаль, його здоров'я, а зокрема хвороба очей не дозволила йому довести до кінця спомини у такій формі, як він їх зачав був про перші роки в Канаді.

П. Стефанові Німчукові дякуємо за допомогу з порядкуванні споминів та деякі доповнення до них.

На цьому й кінчаємо спомини "З Джурина до Канади".

Якщо маєте що друкувати, зверніться до друкарні "Українських вістей", яка виконає Ваше замовлення СОЛІДНО та СКОРО і по приступній ціні. Зайдіть до нашої друкарні при 10967-97 вул., Едмонтон, або зателефонуйте на число 422-5708.

Canadian Pacific Airlines

тепер має два додаткові перелети без затримки коротшим шляхом через бігун.

НАЙКОРОТШИЙ ШЛЯХ В УКРАЇНУ

Лиш $84.00 завдатку, щоб полетіли літаком до Харкова, Донецька, Одеси на 14 — 21-денну прогульку й назад. В цьому включена вже оплата за додаткові лети з Келгари або Едмонтону. З Ванкуверу платите лиш $86.00 завдатку (решту сплачуєте догідними місячними ратами).

- До постійних летів без затримки з Едмонтону Canadian Pacific додає рівнож лети без затримки з Ванкуверу та Келгари до Амстердаму (починаючи з дня 25 квітня). Звідти догідні сполуки до дальшої подорожі, зокрема на Україну.
- Лет через бігун летунської лінії Canadian Pacific є на 1,000 миль коротший, як шлях через Східну Канаду. Це найкоротший шлях на Україну з Західної Канади, лише з одною зупинкою.
- Обслуга літаків Canadian Pacific є ввічлива й готова помогти у всьому. Обслуга літаків говорить багатьома мовами й дбає про те, щоб Ви почувалися, як у себе вдома.
- За дальшими інформаціями звертайтесь до Вашого подорожнього агента або до найближчого бюра.

FLY Canadian Pacific

Поїзди, троки, кораблі, літаки, готелі, телеграф. Найбільш досконала система комунікації в світі.

В Едмонтоні дзвоніть на число телефону: 424-7381

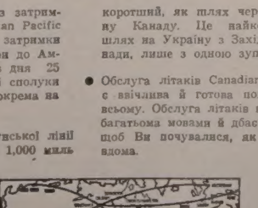

Сторінка Саскачевану

SASKATCHEWAN PAGE

Редагує: Анна Марія Баран
1306 - 20th St. W., Saskatoon, Sask.
Телефон: 242-6364

PIK 2. Ч. 45

Саскатунський Єпископ вітає Верховного Архиєпископа

Блаженнішому ЙОСИФОВІ
Кардиналові СЛІПОМУ
Верховному Архиепископові
в Римі — Італія

Слава Ісусу Христу! Дня 19 жовтня 1967 р.

Блаженніший і Дорогий наш Владико!

З нагоди Срібного Ювілею Ваших Архиєрейських священь шлемо Вам сердечний привіт.

В час народньої негоди і воєнної завірюхи Боже Провидіння поставило Вас Архипастирем біля Світлої Пам'яті Слуги Божого Андрея, щоб згодом гідно Його заступити. Важкими "хрестами та колючими тернями" був встелений Ваш життєвий шлях. Боже Милосердя одначе, та Його свята Справедливість сповнилися на Вашій Високодостойній Особі. Вас вчислено в ряди Світочів нашої многострадальної Церкви, по взору Митрополитів Михайла Левицького та Сильвестра Сембратовича.

Дякуючи Всевишньому за всі, для нашої Церкви через Вас одержані, ласки, ми, разом з духовенством і вірними нашої Єпархії, пересилаємо щирі бажання кріпкого здоров'я, довгого віку і багато сил у Верховному Проводі та Апостольській Праці для нашої Церкви й усього Українського Народу.

З християнським привітом
Ваш в Христі Господі Відданий Слуга
☩ АНДРЕЙ, єпископ

Кооперативне свято в Саскатуні

Українська Кредитова Спілка "Нова Громада" в Саскатуні з нагоди Міжнародного Дня Кредитових Спілок, зорганізувала кооперативне свято. Воно відбулося в неділю, 22 жовтня 1967 р., в парафіяльному домі катедри св. Юрія в Саскатуні. На залі зібралося близько 100 осіб. Свято відкрив президент "Нової Громади" п. Мирослав Чернецький і у своєму слові представив потребу і користи кредитових спілок.

Головний доповідач був п. д-р Василь Яшан, управитель "Нової Громади". Він склав звіт зі своєї поїздки до Бенф, де недавно відбулися наради представників кредитових спілок. Під час нарад в Бенф було виголошено ряд доповідей, з яких три були найцікавіші. В першій доповіді було говорено на тему "Зміни в суспільстві і фінанси". Доповідач ясно представив ріст людського населення у відношенні до народного доходу. Цей ріст іде на некористь людства, бо людей прибуває більше, як їх загальний прихід. У другій доповіді було говорено про "Демократію, свободу і автономію у відношенні до кредитових спілок". Всі три прикмети має кредитова спілка, але йдеться про те, щоб ці прикмети належно розуміти і корисно пристосовувати їх у кооперативній праці. У третій доповіді були подані думки, суґестії, вказівки та поради як повести виховну працю в кредитових спілках. Головним завданням виховної ділянки є підшукати відповідних людей, з них створити провідну верству для управи спілки, а дальше впливати на самих членів, щоб кожний з них набрав повної свідомости про користи кредитових спілок. У всьому потрібне обопільне довір'я і щира співпраця. На таких засадах можна дійти в кредитових спілках до великих успіхів.

При кінці свого звіту д-р В. Яшан говорив про справи "Нової Громади", а зокрема представив асекураційну сторінку в Кредитовій Спілці "Нова Громада". Була дискусія. Порушено теж справи фінансування Світового Конґресу Вільних Українців та Фундації Шевченка. Присутні оглянули фільм з минулорічних святкувань 75-річчя поселення українців в Канаді і пластових таборів у Скелястих Горах Алберти.

ЗАСТУПНИК ГОЛОВИ ЦЕНТРАЛІ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ РОБЕРТ БОДНАРЧУК ВИБРАНИЙ ЧЛЕНОМ ШКІЛЬНОЇ РАДИ СЕПАРАТНИХ ШКІЛ

В останніх міських виборах, що відбулися 1-го листопада ц.р. до шкільної ради сепаратних шкіл вибрано ще одного представника українського роду, а саме заступника голови централі українців католиків Саскачевану п. Роберта Боднарчука. В шкільній раді сепаратних шкіл Саскатуну є вже д-р М. Крочак, що був вибраний минулого року.

Роберт Боднарчук

На жаль і цього року українці міста Саскатуну не спромоглися вибрати свого алдермена, бо український кандидат місцевий адвокат М. Чернеський в загальному голосуванні опинився на сьомому місці, а лише п'ять могло бути вибраними.

НОВИЙ ЗАСТУПНИК МІНІСТРА КООПЕРАТИВ

Прем'єр Саскачевану Р. Тетчер нещодавно призначив нового заступника міністра кооператив Вільфреда Гардинера, що в останніх провінціяльних виборах перепав на користь І. Ковальчука.

В останній леґіслятурі В. Гардинер був міністром природних багатств Саскачевану. Назначення В. Гардинера заступником міністра кооператив викликало певну реакцію в колах кооператорів, бо ідеологія кооперації противиться ідеології ліберальної партії, яка в першу чергу попирає приватні підприємства — отже насувається питання, чи пан Гардінер буде міг працювати для кооператив як правдивий кооператор.

НОРТ БЕТТЕЛФОРД

ПОХОРОН БЛ. П. ДАМЯНА ЯНЧУКА

Першого серпня ц.р. помер на удар серця член парафії Всіх Святих в Норт Беттелфорді Дамян Янчук. Ще в неділю обслуговував як старший брат у церкві, здоровий говіркий, а за добу нестало його поміж живими.

Покійний прожив 81 років, народився в селі Виславичі, сокальського повіту в Україні. В 1913-му році покійний одружився в Меланісю Далик, а в рік по шлюбі був покликаний до війська та перебув щасливо першу світову війну. В 1918-му році вступає до української армії, а по закінченню війни починає господарити в селі Виславичі. У 1926-му році, при помочі сестри Марії і шваґра Василя Войтовича, покійний разом з жінкою та чотирма дочками приїхав до Канади і осівши в околиці Виткові, в Саскачевані, почав з родиною рільничу господарку.

В Канаді народилися син Петро ,який помер на чотирнадцятому році життя, та дочка Анна.

В 1945-му році покидає господарку та переноситься до Норт Беттелфорду доживати віку. На новому місці був добрим членом парафії, добрим практикуючим християнином, а від п'яти років був старшим братом у церкві.

Похорон покійного Дамяна відбувся 4-го серпня. Того дня прийшло багато приятелів, знайомих як також вся родина покійного на похоронні відправи, щоби востаннє попрощати покійного та відпровадити його тіло на вічний спочинок.

Покійний залишив у великому смутку дружину Меланію, п'ять дочок: Марію зам. Штокалко і Катерину зам. Бекас в Норт Беттелфорді, Славку зам. Віндов у Принс Алберт, Ольгу зам. Гопс в Монтреалі та Анну зам. Іґелон у Ванкувері, як також одинадцять внуків.

бл. п. Дамян Янчук

По похороні відбувся поминальний обід, на який були запрошені всі приявні на похороні. Обід приготовили пані з місцевого відділу ЛУКЖ.

Вдова по покійному Меланія зложила десять дол. на покриття поміщення знимки та на пресовий фонд "Українських Вістей".

Похорон бл. п. Антона Когута, Канора

В понеділок 25-го вересня ц.р. рознеслася сумна вістка по Канорі та околиці, що того дня по важкій недузі пістряка, прийнявши св. Тайни, відійшов у вічність молодий ще та загально шанований господар бл. п. Антін Когут.

Протягом трьох вечорів в каплиці похоронного заведення Гібного о. декан П. Криворучка відправляв парастаси та панахиди, а 29-го вересня в п'ятницю в новозбудованій церкві св. апостолів Петра і Павла в Канорі при великій участі приятелів, знайомих та родини о. П. Криворучка відправив співану поминальну Службу Божу, в часі котрої виголосив зворушливе прощальне слово.

Бл. п. Антін народився 18-го липня 1918-го року в канорській окрузі на фармі його родичів. На тридцятому році життя покійний звінчався з Катериною з дому Гладун та провадив самостійно одну з найкращих в околиці фарм. Бл. п. Антін був свідомий українець, належав до парафії св. апостолів Петра і Павла в Канорі та причинився не в малій мірі жертвами до будови нової церкви. Покійний своїм добрим поведенням, прихильністю до сусідів та гостинністю з'єднав собі загальну любов та пошану так, що його смерть була для всіх болючим ударом.

Покійний залишив у великому смутку жінку Катерину, дві молоденькі донечки Юлію та Олесю, батька Степана та матір Анну, двох братів Василя і Павла, дві сестрі Марію і Иосифину та тестів Юрія та Анну Гладун.

Після похорону відбувся в парафіяльному домі поминальний обід, який приготовили членкині ЛУКЖ. В часі обіду о. декан Криворучка ще раз прощав покійного Антона та подякував всім, що взяли участь в його похороні. Учасники обіду на заклик о. декана зложили 71 дол. на добродійні цілі, з чого на пресовий фонд "Українських Вістей" призначено 15 дол., а на покриття коштів поміщення

бл. п. Антін Когут

знимки та на "Сторінку Саскачевану" призначено 10 дол.

За жертву щиро дякуємо, а бл. п. Антонові вічна пам'ять.

Благословення ювілейного хреста в Біґгар, від ліва до права: посадник міста Л. Джонс, вівтарний В. Купраш, Преосвященний Кир Андрей, о. прелат І. Олійник, вівтарні дружинники Василь Купраш та П. Коваль.

Архиєрейська Служба Божа

ТА БЛАГОСЛОВЕННЯ ХРЕСТА В БІҐГАР

Двадцять другого жовтня ц.р. парафіяни одної з наймолодших парафій в Саскатунській єпархії були учасниками першої Архиєрейської Служби Божої в новозбудованій церкві, благословлення ювілейного хреста, що пізніше буде поставлений на бані церкви та ювілейного концерту з нагоди сторіччя Канади та 75-річчя поселення українців в Канаді.

Архиєрейську Службу Божу відправив Преосвященний Кир Андрей при співучасти о. прелата І. Олійника. До Служби Божої співав хор катедри св. Юра зі Саскатуну під проводом С. Чепиги. По відчитанні св. Євангелії о. прелат І. Олійник привітав Преосвященного Кир Андрея та зложив подяку та признання для парафіян за працю в розбудові молодої парафії в Біґгар.

При кінці Служби Божої Преосвященний Кир Андрей виголосив проповідь, в котрій підчеркнув вірність українських поселенців нашій Церкві, їх жертвенність та посвяту для неї а теж за збереження українських звичаїв та української культури.

Після Служби Божої відбулося благословення ювілейного хреста, а відтак в парафіяльній залі відбувся бенкет, що його приготовили пані з організації ЛУКЖ. Бенкетом проводив п. Стефан Воробець зі Саскатуну. Після бенкету слідували привіти. Від парафії вітав гостей, а передовсім Преосвященного та посадника міста пана Джонеса заступник голови парафіяльного заряду п. Йосиф Блоха, від піонерів п. К. Осташевський, від Єпархіяльної Управи ЛУКЖ пані Анна Бабій, від місцевого відділу ЛУКЖ пані Вікторія Дідух, а п. Нестор Мейброда розказав цікаві спомини з початків організовання української католицької парафії в Біґгар.

Ґратуляції та привіт від міста зложив посадник міста п. Л. Джонес. Отець прелат І. Олійник, що протягом останніх років опікується парафією в Біґгар, коротко розказав про всі труднощі в будові нової церкви та підчеркнув велику посвяту та жертвенність парафіян, котрі мимо всіх перешкод таки осягнули намічену ціль і сьогодні можуть похвалитися новою церквою.

В часі бенкету відбулася мистецька програма, в котрій взяли участь катедральний хор зі Саскатуну та збірний хор з міста Біґгар, що кілька разів виступав у місті з нагоди сторіччя Канади, танцювальна група дітей під проводом пані Зюлковської та трійка старших танцюристів в особах дівчат Тереси Саранчук, М. Комарніцької та хлопця Б. Поліщука. За мистецьке виконання програми приявні нагородили виконавців щирими та рясними оплесками.

На закінчення промовляв ще раз Владика складаючи парафіянам Біґгар та о. прелатові І. Олійникові признання за їх гарні осяги в розбудові парафії та заохотив до ще дальшої успішної праці для нашої Церкви та народу. Дальше Владика підчеркнув великі заслуги перших піонерів, що клали підвалини у нашій релігійній та народній праці у самих початках поселення і як вдячність за це по цілій саскачеванській провінції відбувалися і відбуваються спеціяльні імпрези для вшановання наших піонерів. Відтак Преосвященний вручив почесні піонерські грамоти для слідуючих піонерів: Никола Івашків, Кость Осташевський, Олена Служало, Петро Бучицький, Юстина Бучицька та Іван Угрин.

Хоч українська громада в Біґгар є дуже мала та під поводом свого душпастиря о. прелата І. Олійника може послужити іншим громадам приміром, що при добрій волі та для доброї цілі можна перебороти всі труднощі.

МІЖ МИНУЛИМ І МАЙБУТНІМ (2)

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА В СТОЛИЦІ САСКАЧЕВАНУ

д-р Богдан КАЗИМИРА

1. Початкові часи. Тяжка праця фізичного робітника виснажувала сили новоприбулого. Більшість з них були самітняки: хлопці і дівчата. Мужчини працювали при будові доріг або в довколишніх підміських фармерів. Дівчата, звичайно, влаштовувалися як домашня прислуга. Кожний старався себе забезпечити в якийсь спосіб, заощаджуючи трохи грошей на невідоме завтра. Єдиним місцем, де вони могли зійтися, була церква. На жаль, своєї церкви не було в Ріджайні. Тому українці з Буковини стали гуртуватися коло румунської православної церкви при Ст. Джон, а українці католики коло парафії св. Марії при вул. Скарт. Коли в 1909 р. саскачеванський уряд відкрив у Ріджайні т.зв. Трейнінґ Скул фор Тічерс фор Форейн Спікінґ Комюнітіз, то з неї скористали молоді українські середньошкільники. Закінчення цієї школи, яку українська преса називала Українсько-Англійська Семінарія в Ріджайні, давала їм змогу отримати вчительську посаду в околицях, які заселили українські фармері. Цю школу закінчило коло 100 осіб, які пішли вчителювати. Пізніше деякі з них пішли на дальші студії і стали працювати в інших професіях. Ця семінарія проіснувала до 1914 р. Її був відвідав у 1910 р. галицький митрополит Андрей підчас свого побуту в західній Канаді.

2. Час національного определення. Побут українських семінаристів багато вплинув на кристалізування громадської думки українських заробітчан. Вони в березні 1911 р., проявляючи себе громадськи, влаштували Шевченківський концерт. Це була перша більша українська імпреза, що мала місце в Ріджайні. Досьогодні збереглися деякі статистичні дані з 1913 р. про українців в Ріджайні. Їх був призбирав Іван Федорович, один з передових українців. У тому часі в Ріджайні жило 430 українців, у тому 78 дітей. В той час були пішли старання, як записав Ів. Федорович, щоб закласти якесь просвітне товариство. Таке постало на початку 1914 р. під назвою "Ай Даблю Даблю" (Інтернешонал Воркерс оф да Ворлд, а в травні того ж року його замінило Українське Соціял-Демократичне Товариство. Свідоміші одиниці з учит. семінарії заклали зимою 1915 р. інше товариство, яке назвали "Україна", що вело національно громадську роботу. Коли учительська семінарія перестала існувати, тоді Т-во "Україна" злучилося з Соціял - Радикальним Товариством і його тепер назвали "Злука". Воно незабаром прийняло назву "Українське Робітниче Товариство" і підпало під комуністичні впливи.

Це спричинило, що громадянство Ріджайни себе виразно определило на два табори: більшість станула на національно-творчих засадах, меншість відійшла під впливи лівих і такий стан властиво існує досьогодні.

3. Розбудова вшир. По першій світовій війні українці Ріджайни повели старання, щоб оформити свої церковні громади. Найперше буковинці створили парафію св. Михаїла, яка своїми початками сягає 1920 років. В 1924 р. засновано Українську Греко-Православну Громаду під покровом Св. Духа, а в 1925 р. парафію українців католиків і її передано під опіку св. Василія.

При парафіях пішла пожвавлена організаційна праця. Треба було призбирати грошей на площу під церкву, галю, резиденцію тощо. Почали творитися організаційні клітини, що прийняли назву СУС, СУК, СУМК, далі братства і сестрицтва, відділи БУК, ЛУКЖ і УКЮ.

Поруч релігійної ланки розвивався теж громадський сектор. В 1921 р. основано Т-во "Просвіта", при якій почав виходити тижневик "Український Смолоскип", далі Інститут "Просвіта", Союз Буковинських Українців, Союз Гетьманців Державників, Українське Кооперативне Т-во, Українська Стрілецька Громада, УНО зі своїми прибудівками ОУК і МУНО. Кожне з цих товариств вело громадсько-національну роботу. Давали вистави, концерти, вели рідну школу, обороняли добре українське ім'я в місцевому щоденнику, приходили з матеріяльною поміччю різним українським установам в Європі. Сили та ідеологічного надхнення черпали із таких старокрасвих оседків як Львів, Чернівці чи Прага.

4. Дальший розвій і інтеграція. З вибухом другої світової війни українці Ріджайни, вже часто-густо друге і третє покоління, дбали про дальший розріст надбань своєї громади та щораз більше інтеґрувалися в загальноканадське життя.

Зорганізовані українці стали помагати здобувати перемогу на фронтах, висилаючи своїх синів до боєвих з'єднань. Списки кол. вояків українського роду, що прикрашують домівки наших організацій, потверджують правдивість моїх слів.

У той час почала творитися надбудова організаційного життя канадських українців, що прийняла назву Комітету Українців Канади. Нам незвичайно приємно, що вона своїми початками сягає Ріджайни. КУК — це не тільки потреба часу, це теж вияв національно-громадської зрілости канадського українця. Він зрозумів, що українська спільнота в Канаді має свої окремі потреби, яких не можна занедбувати. Канада є нашою країною, проте маємо священні обов'язки супроти України, щоб помогти їй скинуту чуже ярмо.

5. Розбудова вглиб, тобто споювання здобутого довгими роками праці, пішла своїм пляномірним шляхом. Це позначилося по лінії релігійних і громадсько - національних надбань. У тому важливу ролю відіграє КУК.

По закінченні другої світової війни до Канади, в тому і до Ріджайни, прибула т.зв. третя іміґрація, жертви большевицької аґресії. Вона особисто і своїми організаціями скріпила місцеве громадське життя у змаганні зберегти власну тотожність. Стараннями КУК почато відзначувати ширше, окремим репрезентаційним бенкетом, роковини 22 січня і досягнено те, що тої днини із місцевої ратуші повіває поруч канадського прапора теж український національний прапор. Звернено теж увагу на розбудову фінансового життя, що виявило себе в праці кредитівок і життєво-обезпеченевих товариств. Одначе ці установи ще належно себе не проявили і мають велике поле до діяння. Нещодавно на овиді появилася нова станова організація "Клюб Українських Професіоналістів і Промисловців". Подібна організація багато вже добра зробила в таких містах як Вінніпеґ, Едмонтон тощо. В нас вона ще ставить свої початкові кроки. Від зрозуміння потреб часу серед членства і проводу залежатиме куди ця організація скермує свої кроки.

Збираючи дотепер сказане бачимо, що українці Ріджайни совісно старалися вив'язати зі своїх завдань. Ріджайна, як столиця провінції, дала змогу українській групі скористати при різних нагодах з присутности послів українського роду. Треба сказати, що деякі з них не тільки гідно вказували на традиції і змагання українського народу, але теж самі включалися в місцеве життя.

Ми мали нагоду бачити, що певні закони справджуються теж на нас у Ріджайні, зокрема в хвилині, коли інтеґрація прибирає на силі. Давні установи уступають новим. Будучи в природній меншості, закон асиміляції діє немилосерно. Численні соціологи і історики майбутнього етнічних груп стверджують, що тільки громадсько - церковні клітини мають перед собою майбутнє. Всі інші, в більшій або меншій мірі, "зінтерґруються", залежно від того чи матимуть чи ні виразно означений плян дії, якого будуть придержуватися. Коли такий плян існує, тоді можна сподіватися, що національно-громадська і культурна ідентичність збережуться на довгі роки і матимуть вплив на творення духових вартостей нової країни.

Перед нами залишається відкрите питання, на яке можемо відповісти тільки ми самі, цитуючи слова Великого Українця, митрополита Андрея. Він у 1911 р. сказав таке: "Майбутнє українців (у Канаді) належатиме тому, хто зуміє збудити і водночас кермувати великим соціяльним, національним і релігійним рухом, що поведе всіх українців цього покоління або найближчого сюди або туди". Ці думки нераз здійснювалися впродовж нашого побуту на новій землі. Стараймося, щоб переможцем був здоровий розсудок і національно-творчий змисл, як це нераз уже бувало!

(кінець)

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg.
Saskatoon, Sask.
Phone 242-8656

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамуванню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

ROYALITE

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної ґазоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Маріян Страшок

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

Цьогорічна Королівська Зимова Виставка

(Кан. сцена) — Цьогорічний Королівський Зимовий Ярмарок починається 10 листопада і триває до 18 листопада; відбуватиметься він у приміщеннях Торонтонської Виставки (Ексибишен). Він буде займатись спеціяльно харчами. Одним з гідних видовищ буде "Королівський харчовий показ", спонзорований Онтарійською Харчевою Радою, у співпраці з виробнями м'ясних продуктів, препараторами харчів, великими крамницями споживчих товарів та різними хліборобськими ринковими установами. Обсада буде складатися з людей, вишколених для селекції і перерібки канадських харчів. Легко буде слідкувати завдяки і показам за всіма стадіями, через які проходять продукти з канадських хуторів і піль, щоб статися потім різнородними пресмачними потравами. Заокруглювати цей Харчовий Показ буде "Королівська Школа Куховарства" — де експерти вчитимуть п'ять разів денно мистецтва готування вибагливих канадських, европейських і орієнтальних страв — з харчових продуктів, що їх може набути кожний пересічний консумент.

Як звичайно, Королівський Ярмарок буде теж пиром для очей зі своїми барвними станками садовини, городини і квітів. Також тисячі свійських тварин представлять якнайкраще свої раси.

Вперше буде показаний компутор на виставці федерального департаменту. Ця машина буде відповідати на запити фармерів. Також вперше можна буде оглядати фільм про Онтаріо, той самий, що на ЕКСПО зібрав стільки похвал для себе. Його показуватимуть у спеціяльно вибудованому театрі.

Найвизначнішим номером Королівського Кінного Показу, де Канадська Міжнародна Дружина Кінноти змагатиметься з дуже визначними і трудними щоб перемогти дружинами, буде всеж таки славнозвісна Музична Кіннота Королівської Кінної Поліції. Ця дружина повертається по 4-річній відсутності зі зовсім новою версією клясичної кавалерійської їзди. Музична кіннота, цей дуже складний балет людей і коней — прославилася в цілому світі, принесла розголос славній поліції і самій Канаді.

Принц Филип, відкриє офіційно цей ярмарок. Закриватиме бувший президент З'єднаних Стейтів Двайт Д. Айзенгавер, тепер частинно рільник. Генерал-губернатор Ролянд Міченер вперше відбуде свою офіційну візиту на цей ярмарок.

БІНГО

Щопонеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії св. Володимира 12726 - 119 вул.
Вступ 1.00 дол. — 3 картки
Джекпот — $50.00.

БІНГО

Щочетверга о 8-ій год. вечора в УНДомі, 9620-109 Аве. Одна безплатна гра (нагорода 50 дол.)

ЩОП'ЯТНИЦІ

від 11 год. до 6 год. веч.
ПРОДАЖ ВАРЕНИКІВ
у залі під церквою
св. Юрія, 11302 - 95 А вул.

Дрібні оголошення

MIKE PATRICK
LANDSCAPING AND CONSTRUCTION
Rototilling, Landscaping, Pruning, Lawn Maintaining, Fences & all Concrete Work
11618 - 95A St 474-0598

NEW LIFE HERBS
Louis Low-On & Son., prop.
9664 Jasper Ave., 422-3270
Edmonton and Calgary
Chinese Herb Remedies for gastric stomach and heartburn, acne, pimples, eczema, rheumatism, asthma, sinus.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTGN ALTA

Wasson Dental Lab.
BARRY BUILDING
10128 — 103 St.,
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

ДЕНТИСТИ

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар, хірург і акушер
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
Res.: 488-7441

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст нркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
728 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.,
EDMONTON, Alta.
Phone Office: 422-2745
Res.: 484-3821

Д-р Василь Павлюк
член Королівської Колегії Хірургів
F.R.C.S.(c)
хірург-спеціяліст
5B, Strathcona Medical Dental Bldg.,
8225 - 105 St., Edmonton
Тел. офісу: 439-4321
дому: 466-5033

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст — оператор
від глухоти, недуг горла, дихавиці і кормового проводу
Tonsils, adenoids, сайнисис носа і залози (glands).
Тел.: офісу 424-4773
дому 482-2217
225 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave., Edmonton

БРИТАНІЯ, ЄГИПЕТ ВІДНОВИЛИ ЗВ'ЯЗКИ

Британія і Єгипет згодилися відновити між собою дипломатичні зв'язки, перервані президентом Насером в 1965 р. через кризу в Родезії. Обидві країни обміняються амбасадорами до місяця.

СОВЄТСЬКА АМНЕСТІЯ

Президент совєтського найвищого суду Горкін сказав, що з приводу 50-річчя комуністичної революції буде проголошена амнестія для "соціяльно безпечних злочинців", які відбувають в'язничні кари.

Для комуністичного режиму симпатичніші й безпечніші звичайні злочинці, ніж політичні засудженці. Ці останні будуть далі гнити і вмирати в совєтських тюрмах.

ФАНАТИКИ В АНГЛІЇ

Група англіканців в Ліверпулі вислала письмо до королеви Єлисавети, щоб заборонила своїй сестрі княгині Маргареті оглянути нову католицьку катедру в тому місті. Такі відвідини, на думку авторів письма, "могли би збільшити католицькі впливи на королівськім дворі".

Старовинні греки навіть заповіли відкриття Америки. Вони говорили, "Замешкані землі можна відкрити на захід від Еспанії на шляху до Індії. Ще в 3-ому столітті перед Христом греки були певні, що світ є округлий.

* * *

У Злучених Державах є 122,000 менше фарм, як було рік тому.

* * *

Мініятурні "бал берінґс", яких вживають у небесних возах (спутніках ітд.), вартують 150 разів більше як золото.

"Писанка" для УМХС в 1967 р.

О. Ю. Ковальський, катедра св. Йосафата, Едмонтон — $109.66; о. В. Тарнавський, парафія св. Юрія, Едмонтон — $117.83; о. Р. Ганкевич, парафія св. Володимира, Едмонтон — $24.10; о. Р. Ганкевич, парафія Джеспер Плейс, Едмонтон — $9.51; о. Б. Слобода, Ванкувер, Бр. К. — $26.05; о. В. Чопей, Беверлі-Едмонтон — $27.80; ЛУКЖ Кемровз, Алта — $9.00; о. Я. Федуник, Едмонтон — $38.92; о. В. Підскальний, Мондер, Алта — $29.65; о. П. Петришин, Ричмонд Парк, Алта — $7.00; о. П. Петришин, Росінґтон, Алта — $6.00; о. М. Білик, Вернон, Бр. К. — $11; п. М. Гриневич, Ґрінрод, Бр. К. — $10; п. В. Безпалко, Ґрінрод, Бр. К. — $2.00; п. О. Коваль, Ґрінрод, Бр. К. — $1.00; п. И. Будзина, Ґрінрод, Бр. К. — $1.00; п. М. Олійник, Ґрінрод, Бр. К. — 1.00; п. К. Говіка, Ґрінрод, Бр. К. — $1.00; п. И. Круз, Ґрінрод, Бр. К. — $1.00; о. Р. Зубак, Келовна Бр. К. — $18.45; о. Є. Дмитрук, Ст. Майкел, Алта — $9.90; о. Є. Дмитрук, Делф, Алта — $9.30; о. Є. Дмитрук, Восток св. Михаїла, Алта — $12.00; о. М. Ґураль, Мирнам, Алта — $10.30; о. К. Станґрет, Вилна, Алта — $4.70; о. К. Станґрет, Стрий, Алта — $6.10; о. К. Станґрет, Спедден, Алта — $5.30; о. Іван Черкавський, Дервент, Алта — $13.33; о. Іван Черкавський, Елк Пойнт, Алта — $11.40; Нортерн Велі, Алта — $7.37; о. Б. Лозинський, Дейзленд, Алта — $9.05; о. Б. Ганушевський, Чіловек, Бр. К. — $13.00; о. П. Іванець, Стар, Алта — $5.60; о. П. Іванець, Ярослав, Алта — $6.75; о. П. Іванець, Лішор, Алта — $8.04; о. Л. Сивенький, Летбридж, Алта — $17.50.

Ціни фармерських продуктів

Вибрані бики 27 — 27.50, добрі 26 — 27, середні 24 — 25. Вибрані ялівки 25 — 25.50, добрі 24 — 25, середні 22.50 — 23.50. Добрі корови 15 — 15.75, середні 13 — 14.50. На консерви 10 — 12.50. Добрі бугаї 17 — 17.50, звичайні легкі і товсті 15.70 — 17.

Добрі до вибраних легкі телята (віл) 23 — 25. Добрі до вибраних телята на м'ясо 22 — 23.50. Добрі бички для хову 26 — 30, звичайні до середніх 17 — 21.

Свині ґрейд А справлені 25.50.

Ягнята на м'ясо $18 за 100 фунтів.

Збіжжя

Льон: 1 CB 3.26; 2 CB 3.21, 3 CB 2.96.

Жито: 2 CB 1.07, 3 CB 1.02, 4 CB .83, зі снітієм .77.

Ріпак: Но. 1 1.95, Но. 2 1.80, Но. 3 1.60.

For Sale By Tender

Estate of Steve Baydala, Deceased. S.W. ¼ 1 - 58 - 21 - W. 4th containing 160 acres more or less. Reserving unto Her Majesty all mines and minerals. Improvements stated to be 140 acres cultivated land, including 17 acres new breaking. Offers to purchase, stating whether terms or cash and term offers to specify the nature of terms desired, including the rate of interest, will be received by the undersigned up to 2:00 p.m., Wednesday, November 15, 1967. Tenders should be forwarded in a sealed enevlope marked "Tender, Baydala Estate" and a certified cheque for 10% of offer must accompany same. Highest or any tender not necessarily accepted. Deposits will be returned to unsuccessful tenderers.

PUBLIC TRUSTEE
200 Chancery Hall
3 Sir Winston Churchill Square,
Edmonton, Alberta

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне), яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дроґсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

Посилаю — на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alta

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alta

Ім'я і стара адреса: ....

Ім'я і нова адреса: ....

(Адресу писати по-англійськи)

ГАРНІ РІЗДВЯНІ КАРТКИ

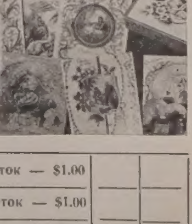

Зайдіть або напишіть до «УВістей» (Ukrainian News Publ. Ltd., 10967 - 97 Street, Edmonton, Alta.,) по гарні різдвяні картки:

► 10 українських карток — $1.00		
► 16 українських карток — $1.00		
► 18 українських карток — $1.00		
► 21 англійських карток — $1.00		

Картки висилаємо тільки тим, хто із замовленням пришле гроші.

Закресліть зверху, **котрих** карток бажаєте і вишліть нам:

Посилаю $ . . . .

Name ....

Address ....

Centennial Village

SAFEWAY

Now Open 170 Street & Stony Plain Road

Win a 1968 Chevy Nova

STORE OPEN 9:30 A.M. — 9 P.M. DAILY.